

VYSOKÁ ŠKOLA BÁŇSKÁ – TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA
EKONOMICKÁ FAKULTA

KATEDRA ÚČETNICTVÍ

Finanční analýza ve společnosti s ručením omezeným
Financial Analysis in Limited Liability Company

Student: Lucie Plhalová
Vedoucí bakalářské práce: Ing. Jana Hakalová, Ph.D.

Ostrava 2014

Zadání bakalářské práce

Student: **Lucie Plhalová**
Studijní program: B6208 Ekonomika a management
Studijní obor: 6202R049 Účetnictví a daně
Specializace: 00 Účetnictví a daně
Téma: **Finanční analýza ve společnosti s ručením omezeným**
Financial Analysis in Limited Liability Company

Zásady pro vypracování:

1. Úvod
2. Význam a charakteristika finanční analýzy
3. Charakteristika společnosti CONTABLE, s.r.o.
4. Finanční analýza ve společnosti CONTABLE, s.r.o.
5. Závěr

Seznam použité literatury

Seznam zkratk

Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce

Seznam příloh

Přílohy

Seznam doporučené odborné literatury:

DLUHOŠOVÁ, Dana. *Finanční řízení a rozhodování podniku*. 3. vyd. Praha: Ekopress, 2010. 225 s. ISBN 978-80-86929-68-2.

HOLEČKOVÁ, Jaroslava. *Finanční analýza firmy*. Praha: ASPI, 2008. 208 s. ISBN 978-80-7357-392-8.

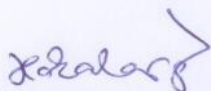
KOLEKTIV AUTORŮ. *Účetnictví podnikatelů 2013*. 10. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2013. 574 s. ISBN 978-80-7357-993-7.

Formální náležitosti a rozsah bakalářské práce stanoví pokyny pro vypracování zveřejněné na webových stránkách fakulty.

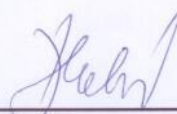
Vedoucí bakalářské práce: **Ing. Jana Hakalová, Ph.D.**

Datum zadání: 22.11.2013

Datum odevzdání: 09.05.2014

Ing. Jana Hakalová, Ph.D.
vedoucí katedry

prof. Dr. Ing. Dana Dluhošová
děkanka fakulty

„Prohlašuji, že jsem celou bakalářskou práci mimo přílohy vypracovala samostatně. Přílohy mi byly poskytnuty společností CONTABLE, s.r.o.“

V Ostravě dne 9. 5. 2014

Lucie Plhalová

Obsah

1. Úvod.....	5
2. Význam a charakteristika finanční analýzy	7
2.1. Uživatelé finanční analýzy	11
2.1.1. Investoři.....	12
2.1.2. Banky a jiní věřitelé	13
2.1.3. Obchodní partneři.....	13
2.1.4. Konkurenti.....	14
2.1.5. Manažeři a zaměstnanci	14
2.1.6. Stát a jeho orgány	14
2.2. Zdroje informací pro finanční analýzu	15
2.2.1. Rozvaha.....	16
2.2.2. Výkaz zisku a ztráty	18
2.2.3. Příloha k účetní závěrce	18
2.3. Základní techniky používané ve finanční analýze.....	19
2.3.1. Kvantitativní metody testování	19
2.3.2. Agregované údaje, poměrové ukazatele a finanční situace.....	20
2.3.3. Časové a mezipodnikové srovnávání	20
2.4. Poměrová analýza.....	21
2.4.1. Ukazatele rentability	23
2.4.2. Ukazatele likvidity	25
2.4.3. Ukazatele aktivity.....	28
2.4.4. Ukazatele zadluženosti	30
2.5. Du Pont rozklad	32
2.6. SWOT analýza.....	32
2.7. Bod zvratu.....	33

2.8.	Analýza peněžních toků.....	36
2.9.	Horizontální a vertikální analýza.....	38
3.	Charakteristika společnosti CONTABLE, s.r.o.	40
3.1.	Historie společnosti CONTABLE, s.r.o.	40
3.2.	Předmět podnikání a postavení společnosti na trhu.....	41
4.	Finanční analýza ve společnosti CONTABLE, s.r.o.	45
4.1.	Výpočet finančních ukazatelů	45
4.2.	SWOT analýza společnosti CONTABLE, s.r.o.	48
4.3.	Analýza bodu zvratu.....	49
4.4.	Prospektivní analýza společnosti CONTABLE, s.r.o.....	52
4.5.	Horizontální analýza společnosti CONTABLE, s.r.o.....	55
4.6.	Vertikální analýza společnosti CONTABLE, s.r.o.....	56
5.	Závěr.....	60
	Seznam použité literatury.....	62
	Seznam zkratk	64
	Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce	
	Seznam příloh	
	Přílohy	

1. Úvod

Cílem této práce je obecná formulace finanční analýzy, jak z hlediska významu, tak z hlediska její charakteristiky. V další kapitole je představena a charakterizována společnost CONTABLE, s.r.o. V praktické části je provedena aplikace teoretických poznatků do konkrétní ekonomické situace společnosti CONTABLE, s.r.o. V závěru je provedeno komplexní zhodnocení finanční analýzy s navrženými doporučeními. Podkladem pro finanční analýzu společnosti za období let 2009 – 2013 jsou finanční výkazy této společnosti.

Finanční analýza je metoda hodnocení finančního hospodaření podniku, při které se získaná data třídí, poměřují mezi sebou navzájem, kvantifikují se vztahy mezi nimi, hledají souvislosti mezi daty a určuje se jejich vývoj.

Finanční analýza slouží ke komplexnímu zhodnocení finanční situace podniku, je nedílnou součástí finančního řízení.

Jejím cílem je poznat finanční zdraví podniku, identifikovat slabiny, které by mohly vést k problémům a determinovat silné stránky. Informace získané pomocí finanční analýzy umožňují dospět k určitým závěrům o celkovém hospodaření a finanční situaci společnosti, představují podklad pro rozhodování jeho managementu.

Cílem finanční analýzy podniku je zpravidla posouzení vlivu vnitřního a vnějšího prostředí podniku, analýza dosavadního vývoje podniku, komparace výsledků analýzy, analýza vztahů mezi ukazateli a poskytnutí informací pro rozhodování do budoucnosti.

Práci je rozčleněna do pěti kapitol.

Ve druhé kapitole je vysvětleno, co se rozumí pod pojmy finance, finanční analýza, uživatelé finanční analýzy a zdroje finanční analýzy, poměrová analýza, Du Pontův rozklad vzorce, SWOT analýza, Bod zvratu a Analýza peněžních toků.

Ve třetí kapitole je detailně popsána charakteristika a historie firmy CONTABLE, s.r.o., která se zabývá poskytováním komplexních služeb, jako jsou podvojný účetnictví, daňová evidence, personální a mzdová agenda, ekonomické a daňové poradenství, daňová přiznání, právní služby pro klienty, služby daňového poradce, auditorské služby, účetní poradenství. Dále jsou zde vymezeny silné a slabé stránky společnosti.

Ve čtvrté kapitole je provedena kompletní finanční analýza společnosti CONTABLE, s.r.o. dle ekonomických výsledků firmy za období let 2009 – 2013. Byly použity metody

výpočtu poměrových ukazatelů, SWOT analýza, analýza bodu zvratu, prospektivní analýza, horizontální a vertikální analýza.

V páté, závěrečné kapitole je provedeno zhodnocení finanční situace společnosti CONTABLE, s.r.o. podle jednotlivých metod. Na základě výsledků byla doporučena některá opatření, která by měla pozitivní dopad na další rozvoj společnosti a její cash flow.

Při zpracování bakalářské práce byly použity různé metody. U výpočtu poměrových ukazatelů byly využity rozborové postupy dle účetních výkazů společnosti a jejich následná komparace jednotlivých sledovaných období. Poměrové ukazatele byly zkoumány z hlediska struktury majetku a kapitálu a z hlediska tvorby výsledku hospodaření. Další využitou metodou u SWOT analýzy byla komparace v rámci daného regionu působení společnosti a z hlediska poskytovaných služeb. U prospektivní analýzy byla použita metoda predikce výsledku hospodaření do roku 2017, na které bylo demonstrováno doporučené rozšíření stávajících poskytovaných služeb o auditorský tým při započtení veškerých předpokládaných nákladů a výnosů. Při horizontální analýze byla použita metoda meziroční komparace let 2012 a 2013 jak v absolutní hodnotě, tak v procentuální hodnotě. U vertikální analýzy byla použita metoda komparace v jednotlivých letech 2009 – 2013 s následným zhodnocením v rámci sledovaného období.

Dále byly použity metody deskripce, komparace, analýzy a zhodnocení.

2. Význam a charakteristika finanční analýzy

„Původ finanční analýzy je pravděpodobně stejně starý jako vznik peněz. Vlastí finanční analýzy jsou podle dostupných pramenů Spojené státy americké, nicméně v počátcích se jednalo pouze o teoretické práce, které s praktickou analýzou neměly nic společného. Prakticky jsou analýzy využívány už po několik desetiletí. Finanční analýzy se přirozeně vyvíjely podle doby, kdy se do značné míry začaly využívat počítače, neboť v tom smyslu se změnila i matematické principy a důvody, které vedly k jejich sestavování. Finanční analýzy se zpočátku vyznačovaly především tím, že znázorňovaly absolutní změny v účetních výsledcích. Později se však ukázalo, že rozvaha a výkaz zisku a ztráty jsou zdrojem kvalitních informací pro zjišťování úvěrové schopnosti podniků. Primárně šlo o zachování likvidity podniku a tím i o schopnost přežít. Lze tedy říci, že Spojené státy americké jsou také kolébkou zpracování odvětvových přehledů, které jsou vytvářeny na základě rozvah a výkazů zisku a ztráty jednotlivých společností. V Čechách lze za počátek finančních analýz označit počátek tohoto století, kdy se poprvé v literatuře objevuje pojem analýza bilanční ve spise Balance akciových společností, který sepsal prof. dr. Pazourek. Jak už z názvu vyplývá, období před druhou světovou válkou je ve znamení bilančních analýz. Po druhé světové válce se pak začíná objevovat pojem „finanční analýza“ pro rozbor finanční situace podniku, odvětví nebo státu, i když v našich podmínkách se tohoto pojmu začíná hojně používat až po roce 1989. Samozřejmě že se zde projevil vliv americké a britské terminologie. V Německu se pro finanční analýzu používá i nadále pojem „bilanční analýza“, respektive „bilanční kritika“ – zahrnuje hodnocení všech dokumentů, tj. rozvahy, výkazu zisku a ztráty, příloh a výroční zprávy“ jak uvádí Růčková (2011, s. 9).

Finance představují interpretaci účetních čísel pro hodnocení výkonnosti a plánování budoucích akcí.

„Konkurenční prostředí umožňuje zdravé fungování pouze firmám, které dokonale ovládají nejen obchodní stránku podnikatelské činnosti, ale také stránku finanční, která hraje velmi významnou roli. Pokladem každého podniku je pak schopný účetní a právě účetnictví vypovídá ledacos o firmě jak uvnitř, tak i navenek. V účetnictví je celá řada informací, které přebírají další ekonomické subjekty a zpracovávají je na základě různých analytických postupů“ jak uvádí Růčková (2011, s. 7)

Finanční analýza je kvalifikovaný rozbor účetních výkazů včetně odhalení míst, kde vznikají problémy tzn. odhalení slabých stránek firmy a zároveň finanční analýza se snaží

nalézt řešení tzn., že by měla určit jak řešit vydefinované problémy. Zahrnuje v sobě hodnocení firemní minulosti, současnosti a předpovídání budoucích finančních podmínek.

Cílem finanční analýzy je stanovit pomocí vhodných nástrojů diagnózu finančního „zdraví“ podniku. Finanční zdraví závisí na jeho výkonnosti a finanční pozici. Vyjadřuje míru odolnosti financí podniku vůči externím a interním provozním rizikům za dané finanční situace. Finanční analýza hodnotí fungování mechanismu financí společnosti podle stavu a vývoje finanční situace a podle provozní, investiční a finanční činnosti na vývoj finanční situace. Pojem finanční zdraví podniku byl převzat z anglosaské literatury a používá se pro vyjádření uspokojivé finanční situace podniku. Nejobecněji za finančně zdravý podnik je možné považovat takový podnik, který je v danou chvíli i perspektivně schopen naplňovat smysl své existence.

Existuje velmi úzká spojitost mezi účetnictvím a rozhodováním o podniku. Účetnictví poskytuje data a informace pro finanční rozhodování prostřednictvím základních finančních výkazů – rozvaha, výkaz zisku a ztráty a přehled o peněžních tocích (cash flow). Tyto výkazy jsou sestaveny na podkladě finančního účetnictví jako procesu, který shromažďuje, identifikuje, třídí, eviduje a dokumentuje údaje o hospodaření podniku. Účetnictví samo o sobě není cílem a nekončí sestavením účetních výkazů, slouží k předávání informací, které svým uživatelům umožňují činit vhodná rozhodnutí. S ohledem na tuto skutečnost je třeba zdůraznit, že účetnictví slouží především pro ekonomické rozhodování.

Účetnictví poskytuje finančnímu manažerovi údaje momentálního typu, v podobě převážně stavových absolutních veličin za určité období, které jednotlivě mají omezenou vypovídací schopnost. Samotné souhrnné výstupy účetnictví ještě neposkytují úplný obraz o hospodaření a finanční situaci společnosti, o jeho silných a slabých stránkách, nebezpečích, trendech a celkové kvalitě hospodaření. Na pomoc přichází finanční analýza jako formalizovaná metoda, která poměruje získané údaje mezi sebou navzájem a rozšiřuje tak jejich vypovídací schopnost, umožňuje dospět k určitým závěrům o celkovém hospodaření, majetkové a finanční situaci podniku, podle nichž by bylo možné přijmout různá opatření, využít tyto informace pro řízení a rozhodování.

Základním požadavkem kladeným na analýzu je komplexnost, zvážení všech spjatých vlastností hospodářského procesu. Všechny oblasti hospodaření podniku jsou spojitě nádoby, již v hlavním cíli podnikání – v úsilí o maximální zhodnocování vloženého kapitálu a růstu tržní hodnoty se skrývají různé protichůdné tendence. Finanční analýza by měla vést k syntéze všech aspektů kvality finanční společnosti.

Každá analýza a syntéza všech aspektů financí podniku vždy musí být uzavřena nějakým hodnotícím výrokem. Výsledkem provedené analýzy je úsudek finančního analytika o finanční důvěryhodnosti a finanční spolehlivosti podniku, podmíněný i jeho subjektivními názory, které se opírají o jeho zkušenost.

Prvotním zájmem podniku a investorů je dostatečně vysoká výnosnost vloženého kapitálu, nízké zadlužení, které zvyšuje finanční důvěryhodnost podniku z hlediska investorů a věřitelů, jeho spolehlivost a finanční stabilitu, dostatek vhodných likvidních prostředků, který umožňuje operativnost a pružnost rozhodování.

Dalším požadavkem je soustavnost provádění finanční analýzy, neměla by se provádět jen jednou do roka v souvislosti se zpracováním účetní závěrky a výroční zprávy, ale měla by se stát běžnou součástí řízení každého podniku. Chceme-li postihnout vývoj hospodaření společnosti v průběhu roku, musíme přitom vycházet minimálně z měsíčních účetních výkazů.

V hodnotě firmy se komplexně zobrazují veškerá rozhodnutí, která byla učiněna ve vazbě na základní rozhodovací procesy, tj. do jakých aktiv a s jakým efektem investovat, jak tyto investice profinancovat, jak rozdělit vyprodukovaný hospodářský výsledek, kolik vyplatit akcionářům na dividendy, resp. kolik na základě zvážení růstových příležitostí reinvestovat zpět do společnosti.

Zároveň musí být podnik schopen uhrazovat závazky, nesmí mít problémy s likviditou. Z tohoto hlediska je důležitý i předpoklad dlouhodobé likvidity, kterou významně ovlivňuje poměr cizích finančních zdrojů k vloženému vlastnímu kapitálu (čím je menší, tím méně zranitelný je podnik při dočasně horším výsledkům hospodaření, protože menší podíl cizích zdrojů znamená menší zatížení fixními platbami úroků v budoucnu). Odrazem této schopnosti je určitá majetková a finanční struktura a rovněž i výše výsledku hospodaření.

Opačným stavem finančního zdraví je finanční tíseň, kdy nastávají velmi vážné problémy v peněžních tocích, likvidita je ohrožena a situace není řešitelná bez zásadních změn v činnosti podniku a ve způsobu financování. Mezi finančním zdravím, které je stavem velmi relativním, a finanční tísní existuje široký prostor, ve kterém se podnik může nacházet, balancovat blíže jednomu či druhému stavu.

Likvidita je z pohledu finanční analýzy poměrový ukazatel, který lze definovat jako momentální schopnost uhradit splatné závazky. Z hlediska firmy pak bývá uvažována jako schopnost firmy získat prostředky pro úhradu svých závazků přeměnou jednotlivých složek majetku do hotovostní formy před splatností závazků krytých těmito složkami.

„Finanční analýza má v zemích s rozvinutou tržní ekonomikou dlouhodobou tradici a je neoddelitelným prvkem podnikového řízení. K základním cílům podnikového řízení je možno

zařadit schopnost vytvářet zisk, zjišťovat přírůstek majetku a zhodnocovat vložený kapitál – toto kritérium je obecně považováno za nejdůležitější, neboť postihuje podstatu podnikání jako takového. K dalším cílům patří zajištění platební schopnosti podniku – je to sice na první pohled cíl druhotný, nicméně je potřeba si uvědomit, že bez platební schopnosti většinou neexistuje možnost nadále fungovat a předznamenávat konec podnikatelské činnosti firmy“ jak uvádí Růčková (2011, s. 10).

„Finanční analýza má svůj smysl z časového pohledu ve dvou rovinách. První rovinou je fakt, že se ohlíží do minulosti a má šanci hodnotit, jak se firma vyvíjela až do současnosti, přičemž kritérii hodnocení je možno nalézt celou řadu. Druhou rovinou je fakt, že finanční analýza nám slouží jako základ pro finanční plánování ve všech časových rovinách. Umožní nám proto jak plánování krátkodobé spojené s běžným chodem firmy, tak i plánování strategické související s dlouhodobým rozvojem firmy. Výsledky finanční analýzy jsou pak zpravidla výchozími (vstupními) údaji pro finanční plánování. Finanční plánování pracuje s daty ex ante a zkoumá finanční perspektivy konkrétní společnosti“ jak tvrdí Růčková (2011, s. 10).

Finanční ukazatele jsou jedním ze základních nástrojů finanční analýzy, které dávají jasný obraz o finančním zdraví společnosti.

Finanční analýzu lze členit na různé ekonomické kategorie. Finanční analýza podle objektu zkoumání je rozdělena tak, jak uvádí schéma 2.1.

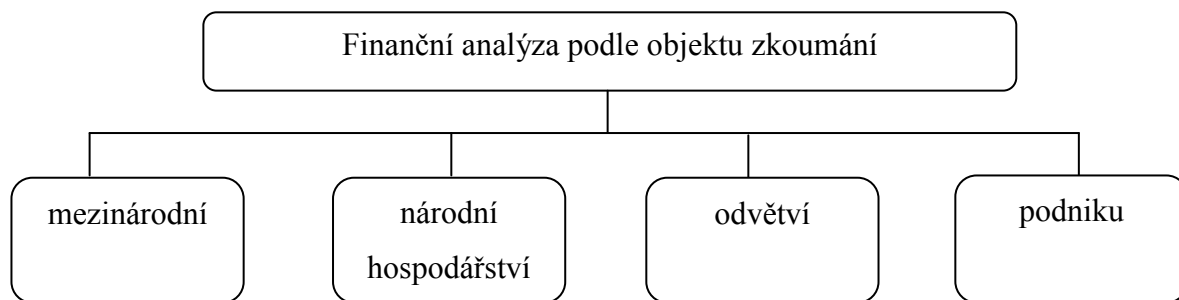

Schéma 2.1. Finanční analýza podle objektu zkoumání

Zdroj: Růčková (2011, s. 13)

„Mezinárodní analýza se zabývá analýzou aspektů nadnárodního charakteru, což je v souvislosti s globalizačními tendencemi samozřejmě důležité pro správný odhad vývoje zejména u těch firem, které pracují v mezinárodních vztazích. Tyto analýzy zpracovávají

specializované instituce, zabývající se hodnocením (ratingem) jednotlivých ekonomik či firem“ jak uvádí Ručková (2011, s. 13).

„Analýza národního hospodářství – je prováděna specializovanými institucemi nebo organizačními složkami společnosti. Je zdrojem externích informací, které prezentují vnější prostředí firmy. Uživatelé obvykle tyto analýzy přebírají a používají je při analýzách svých společností. Analýza odvětví – odvětvím rozumíme z hlediska analýzy skupinu subjektů, které jsou si z nějakého hlediska podobné, přičemž podobnost je určena provozovanými činnostmi z hlediska užití technologických postupů či z hlediska poskytování služeb a podobně. Analýza podniků a společností – provádí se s ohledem na otázky, které s její pomocí mají být zodpovězeny. Je však nutno přihlídnout k postavení společnosti v rámci příslušného odvětví a národního hospodářství. V rámci jedné společnosti lze provádět pouze časová srovnání, přičemž je nutné sledovat, nedošlo-li u daného subjektu k zásadním změnám, které by mohly toto časové srovnání ovlivnit. Analýza se soustřeďuje na stav společnosti a na její předpokládaný vývoj, přičemž se provádí analýza kvalitativní, která však primárně nevychází z finančních informací firmy (image společnosti, kvalita managementu a úroveň řízení, struktura vlastnictví, likvidita akcií na kapitálovém trhu, ekologie), tak analýza kvantitativní (vychází z účetních výkazů dané společnosti)“ jak uvádí Ručková (2011, s. 14, 15,16).

V současné době je finanční analýza jednou z nezbytných součástí finančního řízení podniku. Hlavním cílem je poskytnout určité informace o celkové hospodářské a finanční situaci podniku. Nabízí celou řadu metod, jak hodnotit finanční zdraví firmy, přičemž vybrané ukazatele finanční analýzy velmi často tvoří součást hodnocení firmy při získávání bankovních úvěrů a jiných finančních zdrojů pro zajištění fungování firmy. Je úzce spojena s finančním účetnictvím.

2.1. Uživatelé finanční analýzy

Informace, které se týkají finanční situace podniku, jsou předmětem zájmu mnoha subjektů přicházejících tak či onak do kontaktu s daným podnikem. Finanční analýza je důležitá pro akcionáře, věřitele a další externí uživatele, rovněž tak i pro podnikové manažery. Každá z těchto skupin má své specifické zájmy, s nimiž je spojen určitý typ ekonomických rozhodovacích úloh.

Informace lze obecně rozdělit na interní a externí. Interní informace se týkají konkrétní firmy. K veřejně přístupným interním informacím patří data z účetní závěrky. Externí informace se týkají nejen podniku jako celku, ale také jeho vnějšího okolí. „Do této kategorie

patří informace plynoucí z mezinárodních analýz, analýz národního hospodářství či odvětvových analýz, ale také informace z oficiálních statistik či burzovní informace z odborného tisku“ jak udává Růčková (2011, s. 19).

„Výčet uživatelů finanční analýzy a jejich závěrů je nejen velmi rozsáhlý, ale také rozmanitý. Všichni uživatelé mají jedno společné, potřebují vědět, aby mohli řídit.“ jak tvrdí Kovanicová (1995, s. 219).

Externí finanční analýza je klíčem k interpretaci zveřejňovaných účetních výkazů, podle kterých externí uživatelé posuzují finanční důvěryhodnost (kredibilitu) podniku. Vychází ze zveřejňovaných finančních a účetních informací a jiných veřejně dostupných zdrojů. Analýza účetních výkazů je základem finanční analýzy, jak ji provádějí externí příjemci a uživatelé informací obsažených v účetní závěrce. K externím uživatelům patří investoři, banky a jiní věřitelé, obchodní partneři (odběratelé a dodavatelé), stát a jeho orgány a konkurenti.

Interní finanční analýza je prováděna podnikovými útvary a také i přizvanými nebo povolanými osobami jako např. auditory, ratingovými agenturami, oceňovateli, kterým jsou k dispozici všechny požadované interní informace, údaje finančního, manažerského nebo vnitropodnikového účetnictví, z podnikových kalkulací, statistiky, plány apod. Podnikový management má k dispozici mnohem podrobnější spektrum finančních informací. K interním uživatelům patří manažeři, zaměstnanci a odbory.

2.1.1. Investoři

Primárními uživateli finančně-účetních informací obsažených ve finančních výkazech podniku jsou akcionáři a vlastníci, kteří do společnosti vložili kapitál. Potencionální investoři, kteří uvažují o umístění svých volných peněžních prostředků do podniku, si chtějí ověřit, zda jejich rozhodnutí je správné. Investoři využívají finanční informace o podniku ze dvou hledisek – investičního a kontrolního.

Investiční hledisko představuje využití informací pro rozhodování o budoucích investicích, tzn. pro výběr portfolia cenných papírů, které odpovídá požadavkům investora na riziko, kapitálové zhodnocení, dividendovou výnosnost, likviditu atd.

Kontrolní hledisko uplatňují akcionáři vůči manažerům podniku, jehož akcie vlastní. Zajímají se o stabilitu a likviditu podniku, o disponibilní zisk, na němž ve většině případů závisí výše jejich dividend, a o to, zda podnikatelské záměry manažeru zajišťují trvání a rozvoj podniku.

Manažeri mají značnou volnost jednání při dispozici s majetkem společnosti. Tato skutečnost vytváří potenciální rozpor mezi zájmy akcionářů a manažerů. V souvislosti s kontrolní činností vlastníků vůči manažerům v důsledku oddělení vlastnictví od řízení vznikají specifické tzv. náklady zastoupení (agency costs). Obsahují všechny náklady, které jsou spojeny s kontrolou managementu podniku.

2.1.2. Banky a jiní věřitelé

Věřitelé žádají co nejvíce informací o finančním stavu potenciálního dlužníka, aby se mohli správně rozhodnout, zda poskytnou úvěr, v jaké výši a za jakých podmínek. Banky při poskytování úvěrů svým klientům často zahrnují do úvěrových smluv klauzule (bond covenants), kterými je vázána stabilita úvěrových podmínek na hodnoty vybraných finančních ukazatelů. Banka si například může vymínit, že změna úvěrové podmínky (zvýší úrokovou sazbu), jestliže podnik překročí jistou hranici zadluženosti (ukazatel poměru dluhů k vlastnímu kapitálu).

Banka posuzuje před poskytnutím úvěru bonitu dlužníka. Hodnocení bonity podniku je prováděno analýzou jeho finančního hospodaření. Banka analyzuje strukturu jeho majetku a finanční zdroje, kterými je majetek financován, a zejména stávající a budoucí výsledky hospodaření.

U střednědobých a dlouhodobých úvěrů je samostatně hodnocen investiční projekt, na který je úvěr požadován. Analyzuje se vliv podnikatelského záměru na zvýšení výroby, snížení nákladů, zvýšení zisku atd. U krátkodobých úvěrů je důležitá analýza likvidity, tj. porovnání oběžného majetku a krátkodobých závazků. Čím je koeficient likvidity vyšší, tím může být návratnost úvěru jistější.

2.1.3. Obchodní partneři

Obchodní věřitelé (dodavatelé) se zaměřují především na to, zda podnik bude schopen hradit splatné závazky, jde jim především o krátkodobou prosperitu. U dlouhodobých dodavatelů se soustřeďuje zájem také na dlouhodobou stabilitu, trvalé obchodní kontakty s cílem zajistit svůj odbyt u perspektivního zákazníka.

Odběratelé (zákazníci) mají zájem na finanční situaci dodavatele zejména při dlouhodobém obchodním vztahu, aby v případě finančních potíží, případně bankrotu

dodavatele, neměli potíže s vlastním zajištěním výroby (jsou na něm svým způsobem závislí). Potřebují mít také jistotu, že dodavatelský podnik bude schopen dostát svým závazkům.

2.1.4. Konkurenti

Konkurenti se zajímají o finanční informace podobných podniků nebo celého odvětví za účelem srovnání s jejich výsledky hospodaření, hlavně rentabilitu, ziskovou marži, cenovou politiku, investiční aktivitu, výši a hodnotu zásob, jejich obratovost apod.

Podniku není stanovena povinnost poskytovat informace, ale konkurence při získávání akciového kapitálu na kapitálovém trhu i úvěrů způsobuje, že podnik odmítající vydat informace o své finanční situaci sám sebe vyřazuje ze hry, nebo do ní vstupuje za podstatně nevýhodnějších podmínek (dražší úvěry, atd.). Podnik, který zatajuje nebo zkresluje finanční údaje, se vystavuje riziku ztráty dobré pověsti, a tím i konkurence schopnosti v usilování o potencionální investory a zákazníky. Proto by životním zájmem manažerů měla být snaha udržet svůj vlastní kredit poskytováním správných a včasných informací externím subjektům.

2.1.5. Manažeři a zaměstnanci

Manažerům znalost finanční situace podniku umožňuje rozhodovat se správně při získávání finančních zdrojů, při zjišťování optimální majetkové struktury včetně výběru vhodných způsobů jejího financování, při alokaci volných peněžních prostředků, při rozdělování disponibilního zisku a podobně.

Finanční analýza, která odhaluje silné a slabé stránky podniku, umožňuje manažerům přijmout pro příští období správný podnikatelský záměr, který se rozpracovává ve finančním plánu.

Zaměstnanci společnosti mají přirozený zájem na prosperitě, hospodářské a finanční stabilitě svého podniku, neboť jim jde o zachování pracovních míst a mzdové podmínky. Často bývají podobně jako řídící pracovníci motivováni výsledky hospodaření. Zajímají se o jistoty zaměstnání, o perspektivy mzdové a sociální.

2.1.6. Stát a jeho orgány

Stát a jeho orgány se zajímají o finančně – účetní data z mnoha důvodů, např. pro statistiku, pro kontrolu plnění daňových povinností, kontrolu podniků se státní majetkovou

účastí, rozdělování finanční výpomoci (přímá dotace, vládou zaručené úvěry) podnikům, získání přehledu o finančním stavu podniků se státní zakázkou. Vyžadují informace pro formulování hospodářské politiky státu (finanční, daňové apod.) vůči podnikatelské sféře.

Uvedený výčet zájmových skupin není vyčerpávající. Bylo by možné uvést ještě další zájemce o finanční analýzu, jako např. analytici, daňoví poradci, oceňovatelé podniku, burzovní makléři, odborové svazy, university, novináři a nakonec i nejširší veřejnost se zajímá o činnost podnikové sféry z různých důvodů.

2.2. Zdroje informací pro finanční analýzu

Úspěšnost finanční analýzy je závislá na kvalitativních zdrojích informací. Finanční analýza potřebuje velké množství dat z různých informačních zdrojů a různé povahy, které lze rozdělit do tří hlavních skupin.

První skupinou jsou zdroje finančních informací, které čerpají zejména z účetních výkazů finančního a vnitropodnikového účetnictví, informace finančních analytiků a manažerů podniku, výroční zprávy. Kromě těchto vnitřních zdrojů zde patří i vnější finanční informace jako roční zprávy emitentů veřejně obchodovatelných cenných papírů, prospekty cenných papírů, burzovní zpravodajství a podobně.

Druhou skupinou jsou kvantifikované nefinanční informace. Jde především o oficiální ekonomickou a podnikovou statistiku, podnikové plány, cenové a nákladové kalkulace, další podnikové evidence (produkce, poptávka a odbyt, zaměstnanost) a rozbor budoucího vývoje techniky a technologie.

A v neposlední řadě třetí skupinou jsou nekvantifikované informace, což jsou zprávy vedoucích pracovníků, auditorů, komentáře manažerů, odborný tisk, nezávislá hodnocení a prognózy.

Ekonomická hodnocení a rozhodování musí být založena na znalostech, které nelze získat bez analýzy dat. Data představují klíčovou výchozí součást postupných kroků finanční analýzy, jimiž jsou data, metody analýzy, provedení analýzy, interpretace výsledků analýzy a syntéza a formulace závěrů a úsudků.

Soustavě informací potřebných pro finanční analýzu je uzpůsobeno hlavně finanční účetnictví, které ústí do auditovaných a zveřejněných účetních výkazů, které by měly poskytovat „*věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví a finanční situace účetní jednotky*“ (viz § 7 zákon č. 563/1991 Sb., zákon o účetnictví).

Převážnou většinu údajů pro potřeby finanční analýzy poskytuje finanční účetnictví jako prvotní a často hlavní zdroj ekonomických dat. O stavu a vývoji financí podniku a jeho finanční situaci vypovídá účetní závěrka - rozvaha, výkaz zisku a ztráty a příloha doplněná v předepsaných případech o výroční zprávu. Účetní jednotky, které jsou povinny mít účetní závěrku ověřenou auditorem, zveřejňují účetní závěrku v Obchodním rejstříku (§ 21a zákon č. 563/1991 Sb., zákon o účetnictví).

2.2.1. Rozvaha

Rozvaha je jedním z nejdůležitějších účetních výkazů. Tento finanční výkaz podává informace o stavu majetku (aktivech) a o zdrojích jeho krytí (pasivech) v peněžním vyjádření k určitému datu a je součástí účetní závěrky.

Sestavuje se zpravidla k poslednímu dni účetního období. První oblastí je majetková situace podniku, v jejímž rámci zjišťuje, v jakých konkrétních druzích je majetek vázán a jak je oceněn, nakolik je opotřeben, jak rychle se obrací, optimálnost složení majetku atd. Druhou oblastí jsou zdroje financování, z nich byl majetek pořízen, přičemž se primárně zajímá o výši vlastních a cizích zdrojů financování a jejich strukturu. Poslední jsou informace o finanční situaci podniku, kde figurují informace, jakého zisku dosáhl, jak jej rozdělil, zda je podnik schopen dostát svým závazkům.

Aktiva jsou v širším pojetí celková výše ekonomických zdrojů, jimiž podnik disponuje v určitém časovém okamžiku. Zdroje bývají označovány jako majetek podniku, jde-li o právní pojetí, a také jako kapitál, jde-li o finanční stránku ekonomických zdrojů. Aktiva se člení na dlouhodobý majetek (stálá aktiva), krátkodobý majetek (oběžná aktiva) a ostatní aktiva viz schéma 2.1.

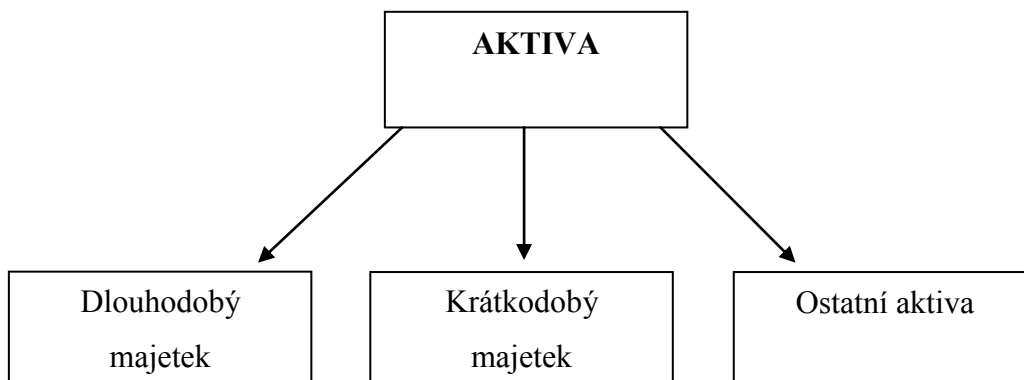

Schéma 2.2 Rámcové členění aktiv

Zdroj: Vlastní zpracování

Dlouhodobý majetek, u nějž je doba přeměny na hotové prostředky delší než jeden rok se nespotřebovává najednou, ale postupně a to ve formě odpisů a svou hodnotu přenáší úměrně tomuto opotřebení do nákladů firmy. Ne všechny položky dlouhodobého majetku však odpisujeme, neboť ne všechny mají svou peněžní hodnotu. Tento majetek lze rozdělit do tří skupin a to dlouhodobý hmotný majetek, dlouhodobý nehmotný majetek a finanční investice.

Krátkodobý majetek jsou peněžní prostředky a věcné položky majetku (suroviny, materiál, rozpracovaná výroba, hotové výrobky a polotovary), u nichž lze předpokládat, že se přemění na peněžní prostředky během jednoho roku. Struktura oběžných aktiv je obvykle tvořena zásobami, dlouhodobými a krátkodobými pohledávkami a finančním majetkem. Oběžná aktiva jsou součástí hodnocení likvidity společnosti. Ač oběžná aktiva představují z finančního hlediska velmi neefektivní uložení finančních prostředků, je důležité si uvědomit, že určitá míra těchto aktiv je nezbytně nutná, aby nebyla narušena kontinuita provozu dané společnosti.

Ostatní aktiva zachycují zejména zůstatek účtů časového rozlišení nákladů příštích období, což je především placené nájemné a příjmy příštích období, což jsou práce provedené a dosud nevyúčtované, aktivní kurzové rozdíly a podobně.

Stranu pasiv je též možné ve finanční praxi označit za stranu zdrojů financování společnosti. Finanční strukturu podniku představuje struktura podnikového kapitálu, ze kterého je financován majetek společnosti. K pasivům tedy patří vlastní kapitál, cizí kapitál a ostatní pasiva viz schéma 2.2.

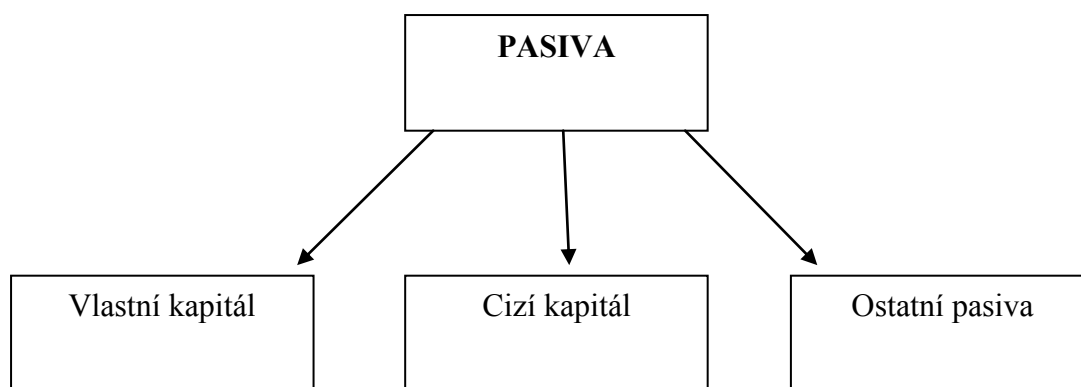

Schéma 2.2 Rámcové členění pasiv

Zdroj: Vlastní zpracování

Vlastní kapitál je položkou obsahující základní kapitál, který představuje peněžní vyjádření souhrnu peněžních a nepeněžních vkladů společníků do dané společnosti, vytváří se dle obchodního zákoníku a jeho výše se zapisuje do obchodního rejstříku. Dále do vlastního

kapitálu patří kapitálové fondy, fondy ze zisku, výsledek hospodaření minulých let a výsledek hospodaření běžného období.

Cizí kapitál představuje dluh společnosti, který musí být v různě dlouhém časovém horizontu uhrazen. Cizí kapitál obsahuje rezervy, dlouhodobé závazky, krátkodobé závazky a bankovní úvěry a výpomoci.

Ostatní pasiva obsahují časové rozlišení a to výdaje a výnosy příštích období a dohadné účty. Mají velmi malý podíl z absolutního hlediska na celkových pasivech, a proto většinou nemají z analytického hlediska velký význam.

2.2.2. Výkaz zisku a ztráty

Smyslem výkazu zisku a ztráty je informovat o úspěšnosti práce podniku, o výsledky, které dosáhl podnikatelskou činností. Konkretizuje, které náklady a výnosy za jednotlivé činnosti se podílely na tvorbě výsledku hospodaření běžného období, který je pak v rozvaze zobrazen jako jediný údaj (výsledek hospodaření běžného účetního období). Zachycuje vztahy mezi výnosy společnosti dosaženými v určitém období a náklady spojené s jejich vytvořením.

Slouží k posouzení schopnosti podniku zhodnocovat vložený kapitál. Přestože se rozvaha považuje za páteř účetnictví, z účetních výkazů publikovaných ve výroční zprávě je větší významnost přisuzována výkazu zisku a ztráty než v rozvaze. Z ekonomických ukazatelů má výsledek hospodaření, resp. zisk nebo ztráta, jednoznačnou prioritu. Finančně zdravý podnik musí být schopen vytvářet svou činností dostatečný přebytek výnosů nad náklady – zisk. Zisk vykazovaný v ročních výkazech podniku může sice v hodnotovém vyjádření komplexně zobrazit kvalitu práce podniku za příslušné období, není však vždy spolehlivým ukazatelem úspěchu podniku a spolehlivou mírou úrovně jeho řízení.

Výkaz zisku a ztráty je sestavován při uplatnění tzv. akruálního principu, který znamená, že transakce jsou zachycovány a vykazovány v období, jehož se časově i věcně týkají. Jinak řečeno výnosy se uznávají v období, ve kterém byly realizovány bez ohledu na to, zda v témž období došlo k jejich inkasu.

2.2.3. Příloha k účetní závěrce

Příloha je nedílnou součástí účetní závěrky. *„Příloha vysvětluje a doplňuje informace obsažené v rozvaze a výkazu zisku a ztráty, příloha též obsahuje informace o výši splatných závazků pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, o*

výši splatných závazků veřejného zdravotního pojištění a o výši evidovaných daňových nedoplatků u místně příslušných finančních orgánů“ (viz §18 zákon č. 563/1991 Sb., zákon o účetnictví).

Účetní jednotky jsou povinny v příloze účetní závěrky uvést například informaci o použitých metodách (o odchylkách těchto metod s jejich řádným zdůvodněním a s uvedením jejich vlivu na majetek a závazky), finanční situaci a výsledek hospodaření jednotky.

„Účetní jednotky jsou povinny dodržovat při vedení účetnictví zejména směrnou účtovou osnovu, uspořádání a označování položek účetní závěrky a konsolidované účetní závěrky, obsahové vymezení těchto závěrek, účetní metody, podmínky předávání a přebírání účetních záznamů a ostatní podmínky vedení účetnictví stanovené prováděcími právními předpisy“ (viz § 4 zákon č. 563/1991 Sb., zákon o účetnictví).

2.3. Základní techniky používané ve finanční analýze

Z důvodů konkrétních potřeb společnosti lze finanční analýzu provádět různým způsobem. Finanční analýza analyzuje finanční situaci dané společnosti a účetní výkazy dávají skutečný obraz o finanční situaci v podniku.

„Finanční situaci ovšem nelze zjistit pouhým výpočtem. Celkový obraz o finanční situaci se domýšlí úsudkem podle indicií, naznačených relevantními testovanými kvantitativními vztahy. Při úsudku se opírají analytici o zkušenost, jaké mívají určité konfigurace kvantitativních vztahů význam pro finanční situaci podniku“ jak tvrdí Holečková a Grünwald (2007, s. 53).

Finanční analýza není žádným způsobem legislativně upravena a není regulována žádnými právními předpisy nebo uznávanými standardy jako například daňová problematika. I když neexistuje přesně oficiální postup finanční analýzy, vyvinuly se obecné postupy a techniky finanční analýzy, které mají podat věrný obraz o finanční a majetkové situaci ve společnosti jak dodavatelům, tak i vedoucím pracovníkům společnosti.

2.3.1. Kvantitativní metody testování

„Základní techniky finanční analýzy zahrnují metody založené na zpracování zjištěných údajů obsažených v účetních výkazech a údajů z nich odvozených – ukazatelů. Podle toho se dělí na dvě skupiny. Budeme-li používat a analyzovat přímo položky účetních výkazů, hovoříme o metodě absolutní, s využitím absolutních, resp. extenzivních ukazatelů. V případě, že budeme

používat vztah dvou různých položek a jejich číselných hodnot, hovoříme o metodě relativní, s využitím relativních, resp. intenzivních ukazatelů“ jak uvádí Holečková a Grünwald (2007, s. 54).

Metoda absolutní tedy vychází přímo z účetních výkazů. Tyto údaje jsou tedy považovány za extenzivní ukazatele. Extenzivní ukazatele jsou v účetních výkazech peněžní jednotky. Kromě extenzivních ukazatelů se též používá termín absolutní ukazatele. „Absolutní ukazatele vyjadřují určitý jev bez vztahu k jinému jevu. Jsou velmi citlivé na velikost podniku, což znemožňuje nebo komplikuje jejich použití při porovnávání výsledků různých podniků, můžeme je však dobře srovnávat v rámci jednoho podniku. V rámci absolutních ukazatelů lze vymezit členění ukazatelů na stavové a tokové, které respektují závislost hodnot ukazatele na délce období, ke kterému se vztahuje. Stavové ukazatele uvádí údaje o stavu k určitému časovému okamžiku. Tokové ukazatele vypovídají o vývoji ekonomické skutečnosti za určité období (časový interval), o změně extenzivních ukazatelů, k níž došlo za určitou dobu“ jak tvrdí Grünwald a Holečková (2007, s. 54).

2.3.2. Agregované údaje, poměrové ukazatele a finanční situace

„Poměrové ukazatele se povětšinou opírají o agregované položky (všechny zásoby, všechny krátkodobé pohledávky) v účetních výkazech. Finanční analytik zpravidla rozšiřuje jejich počet, když agregace ve výkazech nevede k zřetelnému obrazu o finanční situaci. Zavádí se zejména veličiny v rámci rozvahy dlouhodobý kapitál, nehmotná oběžná aktiva, pracovní kapitál, krátkodobé závazky úročené a neúročené (finanční a provozní), čisté dluhy, zadržený/nerozdělený zisk (kumulovaný výtěžek) a v rámci výsledovky zisk před odpisy, úroky a zdaněním a také zisk po zdanění a odpisy“, jak uvádí Holečková a Grünwald (2007, s. 55,56).

Finanční situace se opírá o poměrové ukazatele podle likvidity, solventnosti a výkonnosti. Některé poměrové ukazatele jsou tzv. univerzální ukazatele, které lze aplikovat na všechny společnosti, aniž by záleželo na oboru činnosti. Vrcholové ukazatele jsou vždy univerzální.

2.3.3. Časové a mezipodnikové srovnávání

„V rámci horizontální analýzy rozvahy se stanoví indexy změn agregovaných položek. Rozdílná tempa vývoje jednotlivých složek majetku a kapitálu si žádají vysvětlení, protože mohou mít vliv na vývoj finanční situace. V rámci horizontální analýzy výsledovky se stanoví

indexy změn hlavních položek výnosů a nákladů. Rozdílná tempa vývoje výnosů a nákladových druhů si žádají vysvětlení, protože mohou mít pozitivní nebo negativní vliv na výkonnost. Zlepšování poměrových ukazatelů všeho druhu svádí mnohdy k pozitivnímu finančnímu hodnocení podniku, aniž je poznán stav finanční situace. Doporučené hodnoty pro jednotlivé poměrové ukazatele vymezují na žebříčku (zpravidla uzavřený) interval, ve kterém se zpravidla pohybují prosperující podniky“ jak uvádí Holečková a Grünwald (2007, s. 58).

2.4. Poměrová analýza

Poměrové ukazatele jsou nejčastěji používaným rozborovým postupem k účetním výkazům z hlediska využitelnosti i z hlediska jiných úrovní analýz (např. odvětvová analýza). Nejpravděpodobnějším důvodem je fakt, že analýza poměrovými ukazateli vychází výhradně z údajů ze základních účetních výkazů. Využívá tedy veřejně dostupné informace a má k nim přístup také externí finanční analytik. Poměrový ukazatel se vypočítá jako poměr jedné nebo několika účetních položek základních účetních výkazů k jiné položce nebo k jejich skupině. Lze rozlišovat různé skupiny poměrových ukazatelů. Nejprůhlednější o nich vypovídá schéma 2.4, které představuje jednu z možností, jak členit poměrové ukazatele.

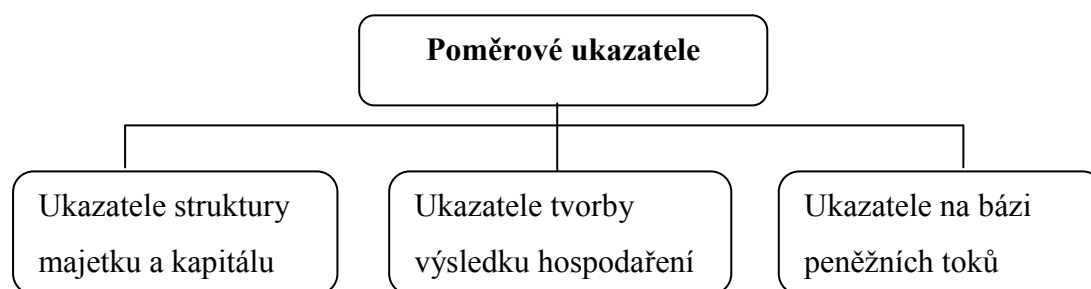

Schéma 2.4 Členění ukazatelů z hlediska výkazů, ze kterých je primárně čerpáno

Zdroj: Růčková (2011, s. 47)

Ukazatele struktury majetku a kapitálu jsou konstruovány na základě rozvahy a nejčastěji se vztahují k ukazatelům likvidity, neboť zkoumají vzájemný vztah rozvahových položek, které svědčí o vázanosti zdrojů financování v různých položkách majetku.

Ukazatele tvorby výsledku hospodaření vycházejí primárně z výkazu zisku a ztráty a zabývají se strukturou nákladů a výnosů a strukturou výsledku hospodaření podle oblasti, ve které byl tento výsledek generován.

Ukazatele na bázi peněžních toků analyzují faktický pohyb finančních prostředků a bývají velmi často součástí analýzy úvěrové způsobilosti.

Poměrových ukazatelů se postupem času vyvinulo značné množství. V některých případech je navrženo i několik různých ukazatelů pro hodnocení stejné charakteristiky finanční situace.

Hlavní důraz z hlediska finančního manažera i ostatních uživatelů je kladen na vypovídací schopnost poměrových ukazatelů, vzájemné vazby a závislosti, způsob jejich interpretace a jaký význam je jim přisuzován pro posouzení ekonomické situace podniku. Je tedy třeba rozumně vybírat poměrové ukazatele testující nejzávažnější souvislosti. Mohou analytiku upozornit na problém, který vyžaduje další pátrání po jevech, jež se za problémem skrývají.

Zároveň ovšem nelze vyvozovat závěry pouze na základě jednoho ukazatele, který se jeví příliš vysoký nebo příliš nízký. Také pokud se týče velikosti vypočtených hodnot jednotlivých ukazatelů, je častým omylem představa, že lze stanovit nějaké pevné doporučené, či dokonce optimální hodnoty těchto ukazatelů, které mají univerzální platnost. Ekonomická realita je složitější a poměrové ukazatele nepředstavují naprosto přesná měřítka pro sledované charakteristiky hospodaření podniku, ale mají víceméně orientační charakter.

Poměrové ukazatele jsou pohotovou formou sdělení, skrytých již v účetních výkazech. Systém ukazatelů je v podstatě shodný na celém světě. To však neplatí pro jejich vyhodnocování. Podnik se jeví jako finančně zdravý při jiných přijatelných hodnotách poměrových ukazatelů v zemích s rozvinutým akciovým financováním, než v oblasti s převahou bankovních úvěrů v pasivech, zejména kde je značný podíl krátkodobých bankovních úvěrů.

Další a obvyklejší způsob, jak členit poměrové ukazatele, vyjadřuje schéma 2.5.

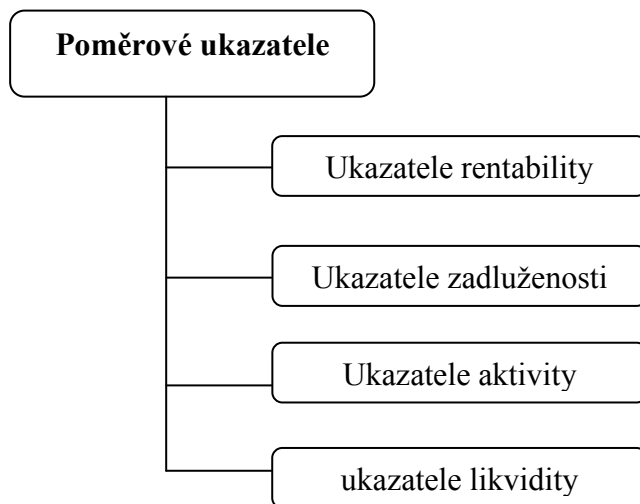

Schéma 2.5 Členění ukazatelů z hlediska zaměření poměrových ukazatelů

Zdroj: Růčková (2011, s. 48)

Vzhledem k tomu, že konstruovat je možno celou řadu ukazatelů, jsou zde uváděny jen ty nejpoužívanější, respektive ty, které mají nejširší vypovídací schopnost. Tuto informaci je potřeba mít na paměti a nebrat výčet ukazatelů jako daný, nýbrž jako soubor, se kterým je možné dále pracovat. Každá společnost si pro interní účely vytváří zpravidla vlastní blok hodnotících ukazatelů, které nejlépe vystihují podstatu její ekonomické činnosti.

2.4.1. Ukazatele rentability

Tyto ukazatele jsou měřítkem schopnosti podniku vytvářet nové zdroje, dosahovat zisku použitím investovaného kapitálu. Ukazatele rentability jsou ukazatele, kde se v čitateli vyskytuje nějaká položka odpovídající výsledku hospodaření (obvykle se tedy jedná o tokovou veličinu) a ve jmenovateli nějaký druh kapitálu (což je stavová veličina). Tyto ukazatele budou jednoznačně zajímat akcionáře a potenciální investory, avšak i pro ostatní skupiny mají svůj nesporný význam. V časové řadě by měly mít obecně rostoucí tendenci.

Pro finanční analýzu jsou nejdůležitější tři kategorie zisku, které je možno vyčíst přímo z výkazu zisku a ztráty. První kategorií je EBIT (zisk před odečtením úroků a daní); odpovídá provoznímu výsledku hospodaření. V analýze se využívá tam, kde je nutno zajistit mezifirmní srovnání. Druhou kategorií je EAT (zisk po zdanění nebo také čistý zisk); jde o tu část zisku, kterou můžeme dělit na zisk k rozdělení a zisk nerozdělený. Třetí kategorií je EBT (výsledek hospodaření, od kterého ještě nebyly odečteny daně); využívá se tam, kde chceme zajistit srovnání výkonnosti firem s rozdílným daňovým zatížením.

a) Rentabilita celkového kapitálu neboli rentabilita aktiv ROA (return on assets) nebo také ROI (return on investments) vyjadřuje celkovou efektivnost firmy, její výdělečnou schopnost nebo také produkční sílu.

Tento ukazatel je velmi důležitý pro management společnosti a pro hodnocení managementu společnosti. Ukazuje, jak efektivně ve firmě vytváříme zisk bez ohledu na to, z jakých zdrojů tento zisk tvoříme.

$ROA = (\text{zisk před úroky a daněmi (EBIT)} / \text{celkový vložený kapitál}) * 100$	(2.1)
---	-------

Je-li čitatel ukazatele definován jako součet zisku před zdaněním a úroky (EBIT), není tak podchycen efekt zdanění. Ukazatel v takové podobě (tzv. nezdaněná rentabilita) informuje o tom, jaká by byla rentabilita podniku, kdyby neexistovala daň ze zisku.

Ve financích podniku se preferuje v souvislosti s řízením kapitálových nákladů rentabilita celkového kapitálu po zdanění (tzv. zdaněná rentabilita), která zohledňuje daňový štít.

$$\text{ROA} = (\text{zisk po zdanění} + \text{zdaněné úroky} / \text{aktiva}) * 100 \quad (2.2)$$

Do čitatele zlomku se zahrnuje částka zisku po zdanění a přičítá se úrok rovněž po zdanění jako výnos z cizího kapitálu. Smyslem ukazatele je poměřit veškerý vložený kapitál s výslednými efekty, které vznikly produktivním využitím tohoto kapitálu.

b) Rentabilita vlastního kapitálu ROE (return on equity) vyjadřuje výnosnost kapitálu vloženého akcionáři či vlastníky společnosti.

Používáme EAT, jež hodnotí pouze rentabilitu kapitálu, který vložili vlastníci podniku, akcionáři, společníci, členové družstva. Investoři posuzují dosaženou míru rentability s ohledem na výnosnost jiných forem investic a požadují vyšší výnosnost zohledňující přírůzek za podstoupené riziko.

U velkých společností obchodujících na kapitálových trzích patří tento ukazatel mezi nejdůležitější ukazatele. Tento ukazatel je velmi důležitý pro vlastníky společností a pro budoucí investory. Tento poměr ukazuje ziskovost činnosti společnosti, návratnost by se měla pohybovat nad základními sazbami úroků z vkladů, či výnosů ze státních dluhopisů.

$$\text{ROE} = (\text{zisk (EAT)} / \text{vlastní kapitál}) * 100 \quad (2.3)$$

Podle tohoto ukazatele mohou investoři zjistit, zda je jejich kapitál reprodukován s náležitou intenzitou, zda přináší dostatečný výnos odpovídající riziku investice. Rentabilita vlastního kapitálu je ovlivňována výší zisku po zdanění, dále pak vývojem vlastního kapitálu, který však na rozdíl od čistého zisku nepodléhá tak výrazným meziročním změnám.

c) Rentabilita tržeb ROS (return on sales) vyjadřuje schopnost podniku dosahovat zisku při dané úrovni tržeb, kolik Kč zisku dokáže podnik vyprodukovat na 1 Kč tržeb.

U ukazatele ROS používáme EBIT, nebo provozní zisk. Vyjadřuje podíl ziskové přírážky nebo-li marže na celkových tržbách. Tento ukazatel se liší podle odvětví. Platí, že odvětví s velkými obraty např. supermarkety mají relativně nízký ROS, zatímco vysoce kapitálově intenzivní odvětví např. výroba strojů na zemní práce mají podíl zisků na tržbách vyšší.

$$\text{ROS} = (\text{zisk (EBIT)} / \text{tržby}) * 100 \quad (2.4)$$

Tento ukazatel je velmi důležitý pro srovnání s konkurencí, je důležitý pro obchodní ředitele společnosti. Tržby ve jmenovateli představují tržní ohodnocení výkonů firmy za určité časové období. Někdy se lze setkat s přístupem, kdy ve jmenovateli jsou používány výnosy, nikoli jen tržby.

d) Rentabilita dlouhodobého kapitálu ROCE (return on capital employed) představuje široce používané měřítko výkonnosti podniku, velmi často pro mezipodnikové srovnání.

$$\text{ROCE} = (\text{zisk po zdanění} + \text{zdaněné úroky} / \text{dlouhodobý kapitál}) * 100 \quad (2.5)$$

Dlouhodobý kapitál = vlastní kapitál + dlouhodobé závazky + bankovní úvěry dlouhodobé, příp. + rezervy.

V čitateli zlomku jsou celkové výnosy investorů a ve jmenovateli jsou dlouhodobé finanční prostředky, které má podnik k dispozici, tj. suma dlouhodobě investovaného kapitálu jak akcionářů, tak věřitelů. Krátkodobá pasiva jsou vyloučena na základě toho, že by neměl být očekáván významnější vliv na rentabilitu u krátkodobých zdrojů.

2.4.2. Ukazatele likvidity

Růčková (2011, s. 48) tvrdí, že existuje tedy přímá závislost mezi pojmy solventnost a likvidita, nicméně není možné je ve své podstatě zaměňovat. Vzájemná závislost těchto pojmů je pak nejjednodušším způsobem vysvětlitelná na větě, že podmínkou solventnosti je likvidita.

Solventnost (platební schopnost) je schopnost podniku hradit své závazky včas tj. v okamžiku jejich splatnosti a v požadovaném množství. Aby byl podnik solventní z dlouhodobého hlediska, musí mít v každém okamžiku splatnosti závazků dostatečnou hotovost nebo prostředky rychle na hotovost přeměnitelné likvidní.

Likvidita je krátkodobější pohled na solventnost podniku neboli krátkodobé měřítko solventnosti.

K hodnocení likvidity je důležité zaujmout postoj vzhledem k různým cílovým skupinám, které budou využívat výsledky finanční analýzy. Pro management společnosti může nedostatek likvidity znamenat v konečných důsledcích snížení ziskovosti, nevyužití příležitostí, ztrátu kontroly nad podnikem, částečnou nebo celkovou ztrátu kapitálových investic. Vlastníci podniku budou preferovat spíše nižší úroveň likvidity, neboť oběžná aktiva (krátkodobý majetek) představují neefektivní vázanost finančních prostředků, což může snižovat rentabilitu vlastního kapitálu. Věřitelé budou spojovat nedostatek likvidity s odkladem inkasování úroků a jistiny. Ve velmi podobné situaci budou zákazníci a dodavatelé, neboť snížená likvidita může vést k omezenosti nebo nemožnosti splnit smlouvy a dochází ke ztrátě vztahů.

Likvidita je tedy důležitá z hlediska finanční rovnováhy firmy, neboť jen dostatečně likvidní podnik je schopen dostát svým závazkům. Na druhou stranu příliš vysoká míra likvidity je nepříznivým jevem pro vlastníky firmy, neboť finanční prostředky jsou vázány v aktivech, která nepracují ve prospěch výrazného zhodnocování finančních prostředků. Je tedy potřeba hledat pokud možno vyváženou likviditu, která zaručí jak dostatečné zhodnocení prostředků, tak i schopnost dostát svým závazkům.

Poměrové ukazatele likvidity jsou součástí výročních zpráv akciových společností a běžně se objevují jako součást hospodářských analýz.

$\text{Likvidita} = \text{likvidní prostředky} / \text{splatné závazky nebo krátkodobé cizí zdroje}$	(2.6)
--	-------

Ukazatele likvidity udávají, jakou část krátkodobých závazků pokrývají vymezeným způsobem definovaná likvidní aktiva. Pokud je ukazatel vyšší než jedna přesahují likvidní aktiva krátkodobé závazky.

a) První stupeň likvidity – Okamžitá (peněžní) likvidita (cash ratio) představuje nejužší vymezení likvidity (nejpřísnější ukazatel likvidity)

Do likvidních aktiv je zahrnut pouze finanční majetek, tj. peníze v hotovosti, na běžných účtech a jejich ekvivalenty krátkodobé cenné papíry, šeky. Do krátkodobých závazků zahrnujeme i krátkodobé bankovní úvěry a finanční výpomoci. Tento stupeň likvidity je nejprísnejší. Udává nám schopnost zaplatit své krátkodobé závazky „ihned“ – tedy pomocí hotovosti, peněz na bankovních účtech, šeky či krátkodobými cennými papíry. Minimální

hodnota likvidity 1. stupně se uvádí 0,2. Za uspokojivou lze obvykle považovat hodnota okamžité likvidity v rozmezí 0,9 – 1,1.

$\text{Okamžitá likvidita} = \text{finanční majetek} / \text{krátkodobé závazky a krátkodobé úvěry}$	(2.7)
--	-------

b) Druhý stupeň likvidity – pohotová likvidita (quick ratio) je konstruována ve snaze vyloučit nejméně likvidní část oběžných aktiv – zásoby (materiál, suroviny, polotovary, nedokončenou výrobu a hotové výrobky).

Do likvidních prostředků jsou kromě finančního majetku zahrnuty navíc krátkodobé pohledávky. Čím je ukazatel pohotové likvidity vyšší, tím jistější je úhrada krátkodobých závazků i v případě, že by přeměna pohledávek v peněžních prostředcích vážla. Testuje inkasní riziko.

Pokud jde o výši ukazatele, netvořilo se určité bezpečnostní kritérium, i když se někdy uvádí, že pohotovou likviditu podniku lze považovat za dobrou, je-li hodnota ukazatele alespoň 1:1. V takovém případě je podnik schopen se vyrovnat se svými závazky, aniž by musel prodávat své zásoby. Za konzervativní strategii je považována hodnota 1,1 – 1,5. Naopak za rizikovější se považují hodnoty v intervalu 0,4 – 0,7.

$\text{Pohotová likvidita} = (\text{finanční majetek} + \text{krát. pohledávky}) / \text{krátkodobá pasiva}$	(2.8)
--	-------

Vyšší hodnota ukazatele bude příznivější z hlediska věřitelů, méně však z hlediska vedení podniku nebo akcionářů. Problematikou optimalizace struktury krátkodobých aktiv se zabývá oblast řízení zásob, pohledávek atd.

c) Třetí stupeň likvidity – běžná likvidita (current ratio, working capital ratio) ukazuje, kolikrát pokrývají oběžná aktiva dlouhodobé dluhy podniku, resp. kolika korunami oběžných aktiv je kryta 1 Kč krátkodobých dluhů. Znamená to, kolikrát je podnik schopen uspokojit své krátkodobé věřitele, kdyby proměnil veškerý krátkodobý oběžný majetek v daném okamžiku v hotovost.

Hlavní smysl ukazatele spočívá v tom, že pro úspěšnou činnost podniku má zásadní význam hrazení krátkodobých závazků z těch položek aktiv, které jsou pro tento účel určeny. Tento ukazatel má význam především pro krátkodobé věřitele a poskytuje jim cennou

informaci, do jaké míry jsou jejich krátkodobé investice chráněny hodnotou majetku (aktiv), neboť věřitelé postupují určité riziko, že závazky nebudou splaceny. Za přiměřenou výši tohoto ukazatele se považuje interval 1,5 – 2,5.

$\text{Běžná likvidita} = \text{zásoby} + \text{krátk. pohledávky} + \text{fin. majetek} / \text{krátkodobá pasiva}$	(2.9)
--	-------

2.4.3. Ukazatele aktivity

Ukazatele aktivity slouží jako měřítko vázanosti kapitálu v jednotlivých formách aktiv a závazků. Tato skupina ukazatelů se snaží změřit, jak úspěšně využívá management podniku aktiva. Ukazatele aktivity jsou především využívány pro řízení aktiv, umožňují vytvářet, kvantifikovat, jak účinně, intenzivně a rychle podnik využívá svůj majetek. Informují, jak podnik využívá jednotlivé majetkové účasti, zda disponuje nějakými kapacitami, které zatím nejsou společností příliš využívány, nebo naopak příliš vysoká rychlost obrátu může být signálem, že podnik nemá dostatek produktivních aktiv a z hlediska budoucích růstových příležitostí nebude mít možnost pro jejich realizaci.

Pro každé odvětví jsou typické jiné hodnoty, a proto zejména u této skupiny ukazatelů platí, že je nutné hodnotit jejich stav či vývoj vždy ve vztahu k odvětví, ve kterém podnik působí. Odráží se v něm v nejkompexnější podobě, kolik aktiv podnik potřeboval pro zajištění objemu tržeb.

Z technického hlediska je aktivita charakterizována dvěma typy ukazatelů aktivity a to v podobě rychlosti obrátu (tj. kolikrát se určitá položka či skupina obrátí v tržby) a doby obrátu (vyjádřenou délkou období, které je nutné k uskutečnění jednoho obrátu, vyjádřenou v časové měrné jednotce – obvykle ve dnech).

$\text{Doba obrátu} = 360 / \text{rychlost obrátu}$	(2.10)
---	--------

$\text{Rychlost obrátu} = 360 / \text{doba obrátu}$	(2.11)
---	--------

Ukazatele doby obrátu mají být co nejnížší (co možná nejméně dní) a naopak ukazatele rychlosti obrátu co nejvyšší. Při posuzování rychlosti obrátu naopak chceme, aby počet obrátek za dané období byl co nejvyšší.

Každá obrátka kapitálu může přinést podniku zisk – čím vyšší je jejich počet, tím vyšší je i zisk podniku.

a) doba obratu

$$\text{doba obratu pohledávek} = \frac{\text{pohledávky}}{\text{roční tržby}/360} \quad (2.12)$$

Tento ukazatel ukazuje, jak dlouho, kolik dní se majetek v podniku vyskytuje ve formě pohledávek, jak dlouho je inkaso peněz za tržby zadrženo v pohledávkách, resp. za jak dlouhé období jsou pohledávky v průměru spláceny.

$$\text{doba obratu zásob} = \frac{\text{zásoby}}{\text{roční tržby}/360} \quad (2.13)$$

Tento ukazatel se považuje za ukazatel intenzity využití zásob, říká nám, jak dlouho (ve dnech) jsou oběžná aktiva vázána ve formě zásob, neboli kolik dní trvá jedna obrátka. Vyjadřuje počet dnů, po něž jsou zásoby vázány v podniku do doby jejich spotřeby nebo do doby jejich prodeje.

$$\text{doba obratu závazků} = \frac{\text{závazky}}{\text{roční tržby}/360} \quad (2.14)$$

Ukazatel kvantifikuje dobu trvání úhrady závazku od okamžiku jeho vzniku, udává dobu ve dnech, po které zůstávají krátkodobé závazky neuhrzeny a podnik využívá bezplatný obchodní úvěr.

b) rychlost obratu (počet obrátek)

Rychlost obratu pohledávek = roční tržby / pohledávky

(2.15)

Doporučovanou hodnotou je běžná doba splatnosti faktur. Je-li doba delší než běžná doba splatnosti faktur, znamená to nedodržování obchodně-úvěrové politiky. Avšak v současnosti je poměrně běžné, že doba úhrady faktury je delší než deklarovaná.

Rychlost obratu zásob = roční tržby / zásoby
--

(2.16)

Obecně platí, že čím vyšší je obratovost a kratší doba obratu zásob, tím lepší je situace. Je však třeba pamatovat na optimální velikost zásob. V současnosti je zásobovací politika většiny společností nastavena tak, že má tendenci klonit se k systému just-in-time, což je systém, který je vhodný zejména v souvislosti se zakázkovou výrobou.

$$\text{Rychlost obratu závazků} = \text{roční tržby} / \text{závazky} \quad (2.17)$$

Obecně je možno konstatovat, že doba obratu závazků by měla být delší než doba obratu pohledávek, aby nebyla porušena finanční rovnováha podniku. Tento ukazatel je velmi užitečný pro věřitele a potencionální věřitele, kteří z něj mohou vyčíst, jak firma dodržuje obchodně-úvěrovou politiku.

$$\text{Rychlost obratu celkových aktiv} = \text{roční tržby} / \text{aktiva} \quad (2.18)$$

Tento ukazatel má nejvíce návaznost na ukazatele rentability. Je vyjádřen jako poměr tržeb k celkovému vloženému kapitálu a je součástí klasického pyramidového rozkladu ukazatele rentability vlastního kapitálu.

2.4.4. Ukazatele zadluženosti

Pojem zadluženost vyjadřuje skutečnost, že podnik používá k financování aktiv ve své činnosti cizí zdroje, tedy dluh. Zadluženost, byť i vysoká, nemusí být ještě negativní charakteristikou firmy. V dobře fungující firmě může naopak vysoká finanční páka pozitivně přispívat k rentabilitě vlastního kapitálu.

Jedním ze základních problémů finančního řízení podniku je tedy vedle stanovení celkové výše potřebného kapitálu i volba správné skladby zdrojů financování jeho činnosti. Při analýze finanční struktury firem se používá celá řada ukazatelů zadluženosti, které jsou odvozeny především z údajů z rozvahy. Analýza zadluženosti porovnává rozvahové položky a na jejich základě zjistí, v jakém rozsahu jsou aktiva podniku financována cizími zdroji.

a) Celková zadluženost, ukazatel věřitelského rizika (debt ratio)

$$\text{Celková zadluženost} = \text{cizí kapitál} / \text{celková aktiva} \quad (2.19)$$

Obecně platí, že čím je vyšší hodnota ukazatele, tím vyšší je riziko věřitelů. Vysoká hodnota ukazatele může být z hlediska držitelů kmenových akcií příznivá, ale věřitelé obecně preferují nízké hodnoty. V současné době velká většina firem inklinuje k využívání krátkodobých cizích zdrojů, které z věřitelského hlediska představují méně rizikový zdroj financování. Obecně se pokládá za maximální přípustnost do 60%.

b) Ukazatel samofinancování (equity ratio)

$\text{Ukazatel samofinancování} = \text{vlastní kapitál} / \text{celková aktiva}$	(2.20)
--	--------

Ukazatel vyjadřuje proporcii, v níž jsou aktiva společnosti financována penězi akcionářů. Je považován za jeden z nejdůležitějších poměrových ukazatelů zadluženosti pro hodnocení celkové finanční situace.

c) Ukazatel finanční páky (total leverage ratio)

$\text{Ukazatel finanční páky} = \text{celková pasiva} / \text{vlastní kapitál}$	(2.21)
--	--------

Efekt finanční páky (financial leverage) jsou cizí zdroje posilují celkový kapitál podniku a zároveň placené úroky z nich snižují daňové zatížení, protože jsou součástí nákladů.

Použitím cizích zdrojů ve struktuře kapitálu tedy dochází i ke zvyšování rentability vlastního kapitálu.

d) Zadluženost vlastního kapitálu (debt equity ratio)

$\text{Zadluženost vlastního kapitálu} = \text{cizí zdroje} / \text{vlastní kapitál}$	(2.22)
---	--------

Udává kolik cizích zdrojů připadá na jednotku vlastního kapitálu. Čím větší je ukazatel, tím více cizích zdrojů podnik využívá a možnost získání dalších cizích zdrojů např. úvěrů tím klesá. Je vnímán investory jako klíčový spolu s ukazatelem úrokového krytí.

Úrokové krytí vyjadřuje násobek zisku před úroky a zdaněním vzhledem k nákladovým úrokům.

$\text{Úrokové krytí} = \text{zisk před úroky a zdaněním} / \text{úroky}$	(2.23)
---	--------

2.5. Du Pont rozklad

Součástí analýzy rentability je rozklad syntetických ukazatelů na ukazatele dílčí, tzv. DuPont analýza podle stejnojmenné nadnárodní chemické společnosti, která disagregaci těchto ukazatelů jako první prakticky prováděla a využívala. Tento DuPont systém finanční analýzy je také znám pod pojmem pyramidový rozklad rentability na ukazatele dílčí.

Du Pontova analýza je pojem, který označuje rozklad ukazatele *ROA* nebo *ROE*. Du Pont diagram je považován za základní pyramidovou strukturu, patří mezi pyramidové struktury poměrových ukazatelů.

Základní rovnice pro výpočet

$$ROA = ROS \times \text{Obrat aktiv, tj.}$$

$$EBIT / \text{Aktiva} = EBIT / \text{tržby} \times \text{tržby} / \text{aktiva} \quad (2.24)$$

$$ROE = \text{Čistý zisk} / \text{tržby} \times \text{tržby} / \text{aktiva} \times \text{aktiva} / \text{vlastní kapitál} \quad (2.25)$$

Využití pojmu Du Pont analýza v praxi slouží k odhalení základních činitelů efektivnosti, doplňuje ukazatele rentability. Pomocí pyramidových ukazatelů, na nichž je nejvíce patrný vliv změn, je pro většinu cílových skupin finanční analýzy nejzajímavější.

2.6. SWOT analýza

SWOT analýza je metoda, jejíž pomocí je možno identifikovat silné a slabé stránky, příležitosti a hrozby, spojené s určitým projektem, typem podnikání, podnikatelským záměrem a politikou (ve smyslu opatření) viz tab. 2.1.

Jedná se o metodu analýzy užívanou především v marketingu. Díky tomu je možné komplexně vyhodnotit fungování firmy, nalézt problémy nebo nové možnosti růstu. Je součástí strategického (dlouhodobého) plánování společnosti. Základ metody spočívá v klasifikaci a ohodnocení jednotlivých faktorů, které jsou rozděleny do 4 základních skupin. Vzájemnou interakcí faktorů silných a slabých stránek na jedné straně vůči příležitostem a nebezpečím na straně druhé lze získat nové kvalitativní informace, které charakterizují a hodnotí úroveň jejich vzájemného střetu.

SWOT analýza	Interní analýza	
	Silné stránky	Slabé stránky
Příležitosti	Vývoj nových metod, které jsou vhodné pro rozvoj silných stránek.	Odstranění slabin pro vznik nových příležitostí.
Hrozby	Použití silných stránek pro zamezení hrozeb.	Vývoj strategií, díky nimž je možné omezit hrozby, ohrožující naše slabé stránky.

Tab. 2.1 Struktura SWOT analýzy

Zdroj: <http://cs.wikipedia.org/wiki/SWOT>

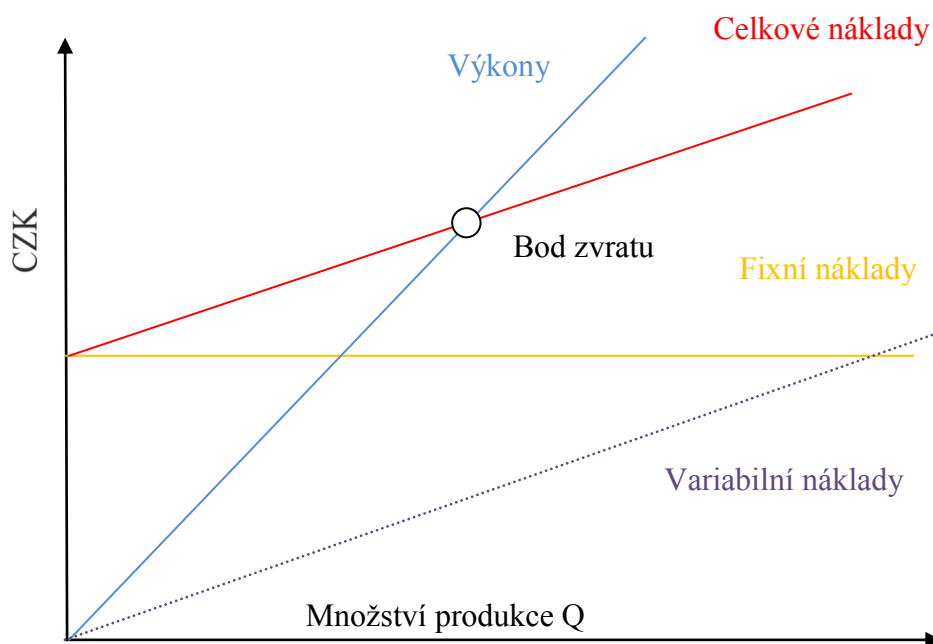
2.7. Bod zvratu

Rozdělení nákladů na náklady variabilní (výkonové) a fixní (struktury) je velmi důležité pro stanovení Bodu zvratu. Je to takový objem výkonů, při kterém nemá podnik ztrátu a nedosahuje zisku, celkové náklady jsou uhrazeny celkovými výnosy viz obr. 2.1.

Fixní náklady se v rámci dané kapacity podniku při změnách rozsahu činností nemění, jejich výše nezávisí na úrovni činnosti. Za plně fixní náklady jsou považovány zejména časové odpisy, nájemné, platy správních zaměstnanců atd.

Variabilní náklady se mění s rozsahem činnosti, přitom tyto změny nemusí být proporcionální. Variabilní náklady jsou zpravidla pouze jednicové. Typickým příkladem je základní materiál, výrobní energie, některé mzdy atd.

„Bod zvratu je možno zjistit nejen v naturálním vyjádření jako minimální prodané množství nezbytné k úhradě celkových nákladů, ale i v peněžním vyjádření jako minimální výnosy uhrazující celkové náklady. Peněžní vyjádření bodu zvratu je vhodné i pro nehomogenní činnosti. Vztah různé struktury nákladů variabilních a fixních a způsob, jakým ovlivňují absolutní výši zisku a tím i výnosnost vloženého kapitálu, je možné prokázat pomocí analýzy bodu zvratu“ jak tvrdí Holečková a Grünwald (2007, s. 100).

Obr. 2.1 Graf bodu zvratu

Zdroj: Vlastní zpracování

Při spuštění kolmice na horizontální osu procházející průsečíkem celkových nákladů a výnosů zjistíme jaké minimální množství variabilního výstupu je nutné pro výsledný zisk roven nebo větší než nula. Zvyšováním produkce Q od tohoto bodu dále budeme dosahovat vyšších zisků.

Při výpočtu bodu zvratu vycházíme ze základní rovnice a to že tržby se rovnají celkovým nákladům.

$$T = CN, \text{ T – tržby; CN – celkové náklady} \quad (2.26)$$

$$p \cdot Q = FN + v_n \cdot Q, \text{ p – realizační cena; Q – množství produkce} \quad (2.27)$$

$$Q = FN / (p - v_n), \text{ kde } (p - v_n) \text{ je jednotkový krycí příspěvek} \quad (2.28)$$

Výnosy jsou poměrně jasně definovaným pojmem. Výnosy jsou zvýšením ekonomického prospěchu během účetního období, a to jednak ve formě zvýšení peněžních, případně i nepeněžních aktiv a jednak (spíše ojediněle) ve formě specifických případů snížení či zániku závazku.

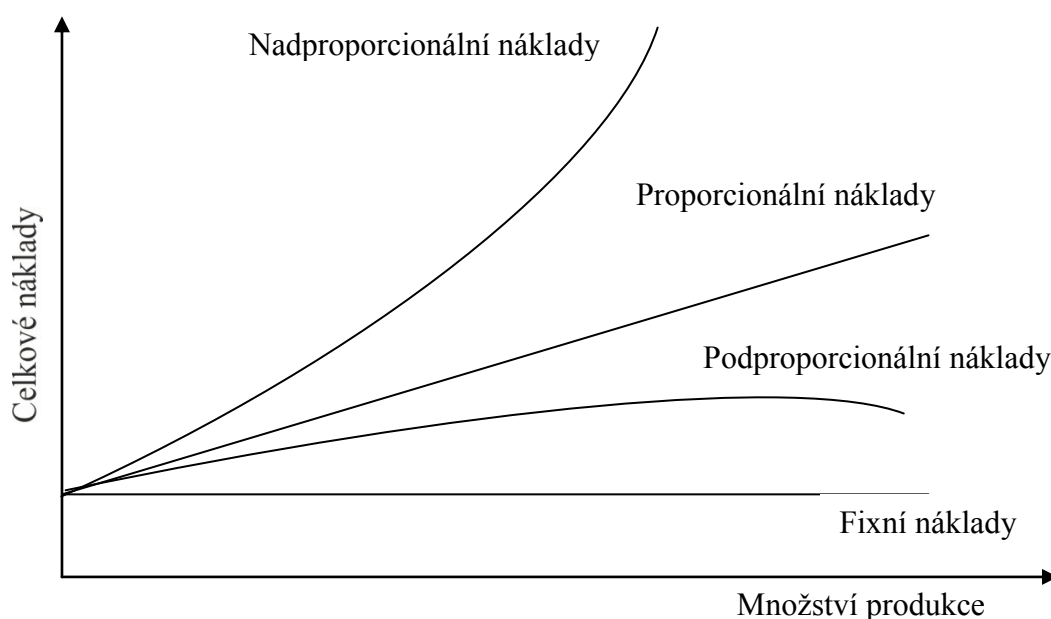
Také příjmy jsou naprosto přesně definovány. Příjmy podniku jsou přírůstky peněžních prostředků za určité období. Jinými slovy, v řadě případů jsou příjmy zároveň výnosy. U

příjmu tedy dojde k přírůstku peněžních prostředků, kdežto u výnosů se zvyšuje ekonomický prospěch.

K výnosům a příjmům existují také náklady a výdaje. Náklad je peněžním vyjádřením spotřeby podniku opět bez závislosti na tom, zda skutečně proběhla peněžní transakce. A výdaj je úbytek peněžních prostředků. Náklady se člení na účelové, druhové, podle odpovědnosti za jejich vznik a z hlediska jejich vlastností pro potřeby rozhodování.

Největší význam má členění nákladů podle závislosti na objemu výkonů. Tedy náklady, které se v závislosti na objemu výkonů mění - variabilní náklady a náklady, které zůstávají neměnné i při změnách v určitém intervalu výkonů či využití kapacity – fixní náklady. Mezi fixní náklady patří zejména odpisy, mzdy technicko-hospodářských pracovníků, nájemné, leasingové splátky, úroky z půjček a jiné.

Mezi variabilní náklady patří například spotřeba jednicového materiálu, spotřeba technologické energie, mzdy výrobních dělníků a jiné. Variabilní náklady se dále člení na proporcionální, nadproporcionální a podproporcionální náklady. Proporcionální náklady (spotřeba jednicového materiálu) se mění v závislosti na objemu výroby stejně rychle. Nadproporcionální (též progresivní) náklady se mění v závislosti na objemu výroby rychleji (jde například o mzdy za přesčasovou práci) a v neposlední řadě podproporcionální náklady (též degresivní) se v závislosti na objemu mění pomaleji (jedná se například o náklady na opravy a udržování stojního zařízení) viz graf 2.2.

Graf 2.2 Členění nákladů podle závislosti na objemu výroby

Zdroj: Vlastní zpracování

Asi nejkomplikovanější je pojem zisk. Ve skutečnosti je zisk jakýmsi abstraktním vyjádřením pro přírůstek hodnoty. Zisk vyjadřuje to, co podnik svojí vlastní činností z vloženého kapitálu vytěžil, jak rozmnožil ty hodnoty, které byly původně do podniku vloženy.

Ve finanční analýze je termín zisk ve smyslu výsledek hospodaření. Česká účetní soustava rozeznává hned několik kategorií zisku, tedy výsledků hospodaření. Ziskem po zdanění se rozumí výsledek hospodaření za účetní období, který se ve společnosti používá k rozdělení či zvyšuje vlastní kapitál podniku. Zisk před zdaněním je hospodářský výsledek před zdaněním. „*Zisk před zdaněním by si zasloužil větší oblibu ve finanční analýze, protože daňové úlevy nepravidelně udělované či změny daňových sazeb maří meziroční srovnatelnost ukazatelů výkonnosti podniku*“ jak tvrdí Holečková a Grünwald (2007, s. 74). Zisk před úroky a zdaněním (též provozní zisk) je rozdíl všech výnosů a nákladů s výjimkou nákladových úroků. Na tento zisk působí vlivy jako způsob výroby (kusová, sériová a hromadná), velikost společnosti, používaná technologie výroby a též vývoj dané společnosti na trhu.

2.8. Analýza peněžních toků

Analýza peněžních toků, též nazývaná cash flow, je pojem, který označuje rozdíl mezi peněžními příjmy a peněžními výdaji za sledované období. Vychází z časového nesouladu mezi hospodářskými operacemi a jejich finančního zachycení.

Analýza peněžních toků ve firmě umožňuje analýzu finanční pozice, analýzu potřeb zdrojů a užití finančních prostředků. Přírůstky (příjmy) peněžních toků jsou zdroji finančních prostředků. Úbytky (výdaje) peněžních toků jsou užitím finančních prostředků. Zdroje fin. prostředků členíme na interní a externí. Užití fin. prostředků rozlišujeme na provozní, investiční a finanční.

Analýza identifikuje vliv jednotlivých činností na přetváření finanční situace. Využití pojmu cash flow v praxi znamená přehled o peněžních tocích jako součást účetní závěrky. Je důležitý pro řízení likvidity.

Můžeme ho rozlišit dle základních činností na cash flow z provozní činnosti, cash flow z investiční činnosti a cash flow z finanční činnosti. Stanovení cash flow se počítá přímou a nepřímou metodou.

Přímá metoda

Přímá metoda zkoumá přímo příjmy a výdaje. K počátečnímu stavu prostředků se přičítají příjmy, odečítají výdaje a ve výsledku vyjde konečný stav peněžních prostředků. Tato metoda je logická a jednoduchá pro pochopení.

$PS \text{ (počáteční stav) peněz} + \text{příjmy} - \text{výdaje} = KS \text{ (konečný stav) peněz}$	(2.26)
---	--------

Nepřímá metoda

Nepřímá metoda je založena na vykázání vlivu změn hodnot jednotlivých rozvahových položek na výši hodnoty peněz. Tento rozvahový pohled je doplněn i o vybrané výsledkové operace. V podnikové praxi se převážně využívá nepřímé metody.

Výpočet Cash flow nepřímou metodou

POČÁTEČNÍ STAV PEN. PROSTŘEDKŮ

- + Výsledek hospodaření běžného období (po zdanění a odpočtu úroků)
- + Odpisy (snížily vykazovaný zisk, protože však nejsou peněžní výdaj, musí se k zisku přičíst)
- + Jiné náklady nevyvolávající pohyb peněz (tvorba rezerv a opravných položek)
- Výnosy, které nevyvolávají pohyb peněz (zvýšily zisk, ale protože nejde o peněžní příjem, musí se odečíst od zisku – např. zúčtování předem přijatého nájemného do výnosů, zúčtování/rozpuštění rezerv a opravných položek)

= CASH FLOW ZE SAMOFINANCOVÁNÍ

- přírůstek pohledávek
- + úbytek pohledávek
- + přírůstek závazků (krátkodobých)
- úbytek závazků (krátkodobých)
- přírůstek zásob
- + úbytek zásob
- přírůstek nakoupených krátk. cenných papírů
- + úbytek nakoupených krátk. cenných papírů

= *CASH FLOW Z PROVOZNÍ ČINNOSTI* (obsahuje i CF ze samofinancování)

- výdaje s pořízením dlouhodobého majetku
- + příjmy z prodeje dlouhodobého majetku
- + úbytek nakoupených akcií a dluhopisů
- přírůstek nakoupených akcií a dluhopisů

= *CASH FLOW Z INVESTIČNÍ ČINNOSTI*

- + přírůstek dlouhodobých dluhů
- úbytek dlouhodobých dluhů
- + přírůstek vlastního jmění z titulu emise akcií
- výplata dividend

= *CASH FLOW Z FINANČNÍ ČINNOSTI*

$$CASH FLOW CELKEM = (CF_{PČ} + CF_{IČ} + CF_{FČ}) \quad (2.27)$$

Důležitá je nejenom informace o celkové částce CF, ale stejně tak je důležitý pohyb dílčích hodnot, na kterých je vidět, kde podnik o peněžní prostředky přichází a kde je naopak získává.

Tato metoda lze využít nejen ve finanční analýze, ale také v plánování, při vyhodnocování investičních variant a při oceňování podniku.

2.9. Horizontální a vertikální analýza

Horizontální analýza přejímá data, která jsou získávána nejčastěji z účetních výkazů (rozvahy podniku a výkazu zisku a ztráty), případně z výročních zpráv. Vedle sledování změn absolutní hodnoty vykazovaných dat v čase se také zjišťují jejich relativní (procentní) změny. Změny jednotlivých položek výkazů se sledují po řádcích, horizontálně, a proto je tato metoda nazývána horizontální analýza absolutních dat. *Jak uvádí Sedláček (2011, s. 15) “ horizontální analýza se běžně používá k zachycení vývojových trendů ve struktuře majetku i kapitálu podniku. Zejména grafické zobrazení změn vybraných položek majetku a kapitálu, nákladů a výnosů podniku v čase je velmi ilustrativní a působivé. Je nejčastěji používanou a nejjednodušší metodou při vypracování zpráv o hospodářské situaci podniku a o jeho minulém i budoucím vývoji. “*

Při vertikální analýze se posuzují jednotlivé komponenty majetku a kapitálu, to znamená struktura aktiv a pasiv podniku. Označení vertikální analýza vzniklo proto, že se při

procentním vyjádření jednotlivých komponent postupuje v jednotlivých letech odshora dolů (ve sloupcích) a nikoliv napříč jednotlivými roky.

3. Charakteristika společnosti CONTABLE, s.r.o.

Společnost CONTABLE, s.r.o. je společností s ručením omezeným a byla založena v roce 1996. V současnosti společnost sídlí na ulici Živičná 288/1, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava. Byla založena třemi společníci paní Ing. Šárkou Kubečkovou, paní Eleni Fotopulu a paní Marcelou Bernadyovou viz tab. 3.1.

Identifikační číslo společnosti	25352300
Předmět podnikání	Koupě zboží za účelem dalšího prodeje a prodej, účetnictví, činnost účetních poradců, zámečnictví
Účetní období	Kalendářní rok
Základní kapitál	100 000 Kč
Statutární orgán	Jednatel, Ing. Šárka Kubečková bytem Živičná 2858/11, Ostrava
Společníci	Ing. Šárka Kubečková, výše vkladu 50 000 Kč Eleni Fotopulu, výše vkladu 25 000 Kč Marcela Bernadyová, výše vkladu 25 000 Kč

Tab. 3.1 Údaje o společnosti CONTABLE, s.r.o.

Zdroj: [https://or.justice.cz/ias/ui/vypis-](https://or.justice.cz/ias/ui/vypis-vypis?subjektId=isor%3a228297&typ=actual&klic=3f5gwn)

[vypis?subjektId=isor%3a228297&typ=actual&klic=3f5gwn](https://or.justice.cz/ias/ui/vypis-vypis?subjektId=isor%3a228297&typ=actual&klic=3f5gwn)

3.1. Historie společnosti CONTABLE, s.r.o.

Základní jmění společnosti tvoří na základě platných norem z roku 1996 vklady společníků v celkové výši 100.000,- Kč. 50 – ti % podíl byl složen Ing. Šárkou Kubečkovou, ostatní společníci pak vložili do společnosti každý 25% základního jmění.

Valná hromada společnosti jmenovala jediným jednatelem společnosti Contable s.r.o. Ing. Šárku Kubečkovou, která byla také iniciátorem založení společnosti CONTABLE, s.r.o. Rozhodujícím faktorem pro založení právě účetní firmy byl vedle dosavadních znalostí jednatelky a praxe také fakt, že tato forma podnikání nevyžadovala téměř žádný finanční kapitál. Společnost CONTABLE, s.r.o. se proto nemusela na začátku svého podnikání úvěrově zatížit. Pomocí základního jmění tvořeného vklady společníků pouze zajistila vybavení PC a speciálních účetních programů a další nezbytně nutné počáteční investice spojené s provozem firmy.

Díky vstřícnému jednání, bezchybnosti vedení účetnictví a nabídce komplexních služeb společnost brzy získala společnost CONTABLE, s.r.o. početnou klientelu, která se stále rozšiřuje.

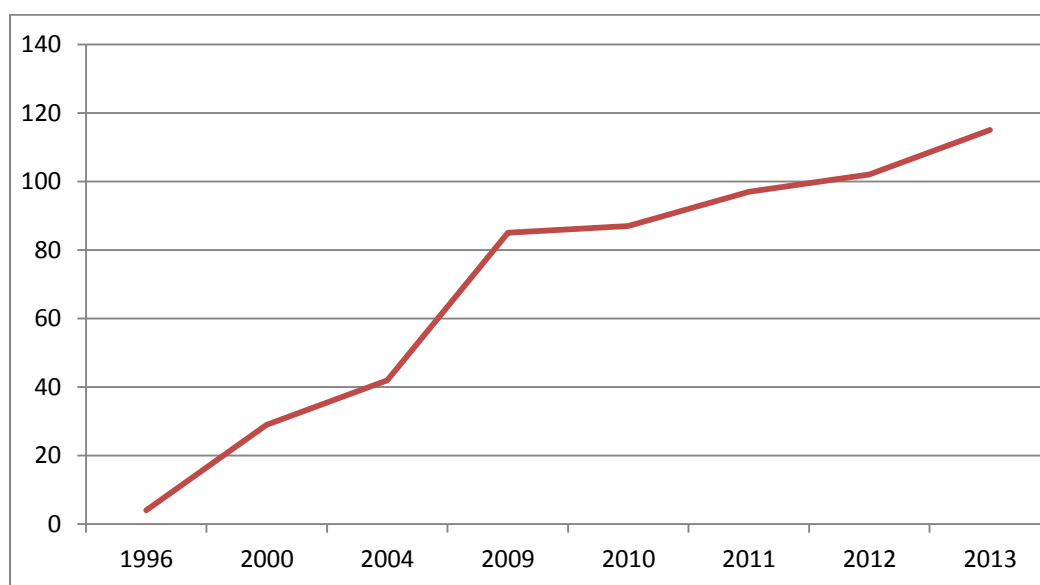
Organizační struktura společnosti je tvořena 2 odděleními – mzdové oddělení a oddělení všeobecných účetních. Tyto oddělení jsou řízeny 2 společníky firmy Contable, s.r.o. paní Eleni Fotopulu a paní Marcelou Bernadyovou. Řízení celé společnosti zastřešuje a za společnost jedná i navenek jednatelka společnosti Ing. Šárka Kubečková.

3.2. Předmět podnikání a postavení společnosti na trhu

V současné době je činnost společnosti CONTABLE, s.r.o. zaměřena na poskytování komplexních služeb, které jsou podvojně účetnictví, daňová evidence, personální a mzdová agenda, ekonomické a daňové poradenství, daňová přiznání, právní služby pro klienty, služby daňového poradce, auditorské služby, účetní poradenství, zpracování podkladů pro úvěry a hot line – poradenství po telefonu.

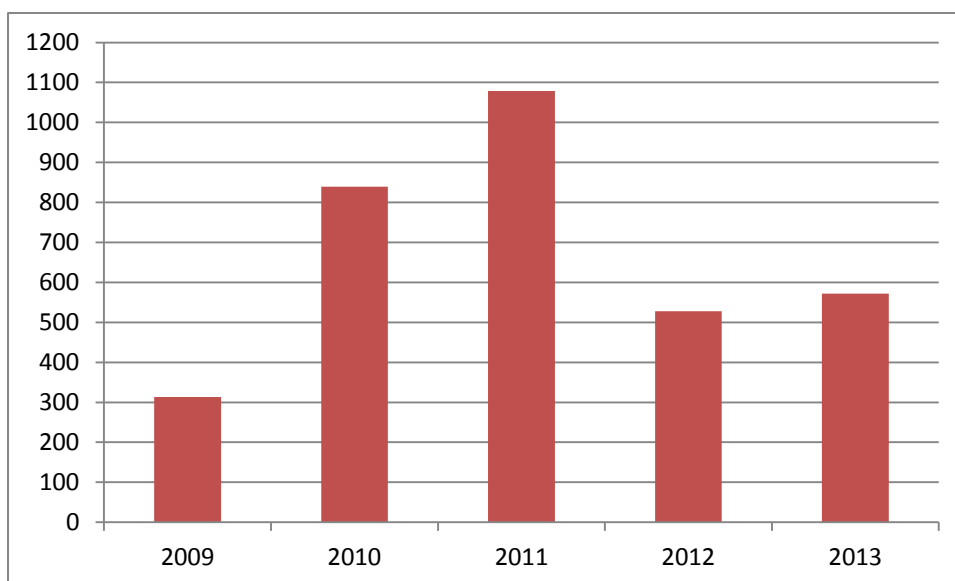
Společnost Contable, s.r.o. poskytuje účetní služby již od roku 1996. Za dobu existence společnosti CONTABLE, s.r.o. došlo k navýšení celkových aktiv na částku 5,5 mil. Kč viz graf 3.4. Výsledek hospodaření se po celou dobu sledování pohybuje v kladných číslech. Za poslední dvě sledovaná období je na úrovni 0,5 mil. Kč viz graf 3.3. V době založení zaměstnávala 4 zaměstnance a poskytovala účetní a ekonomické služby 4 klientům. V současnosti má společnost 10 zaměstnanců na hlavní pracovní poměr, 2 zaměstnance na mateřské dovolené a 3 osoby zaměstnává na dohodu o provedení práce. Přehled osobních nákladů v čase vyjadřuje graf 3.5.

Přestože konkurence na trhu v oblasti poskytování ekonomických a účetních služeb je velká, společnost během 17 let dokázala rozšířit svou klientelu na 115 firem viz graf 3.2. Konkurence v tomto oboru podnikání je přitom vysoká. Přestože je činnost účetních poradců, vedení účetnictví, vedení daňové evidence živností vázanou a tedy vyžaduje dle živnostenského zákona splnění specifických podmínek, je na trhu velké množství OSVČ i obchodních společností provozujících tento druh podnikání.

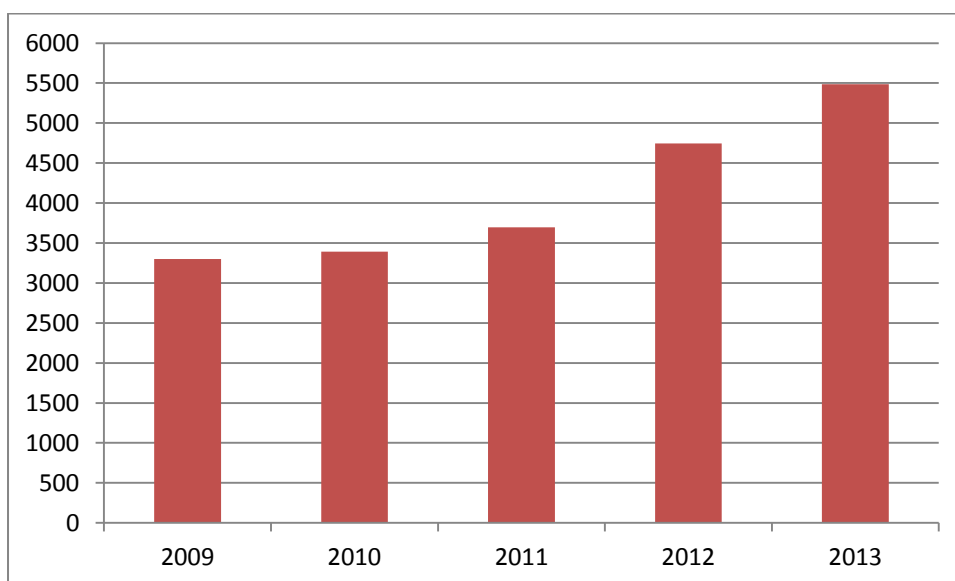
Graf 3.2 Vývoj klientely společnosti CONTABLE, s.r.o.

Zdroj: z podnikové statistiky společnosti CONTABLE, s.r.o. v letech 1996 – 2013

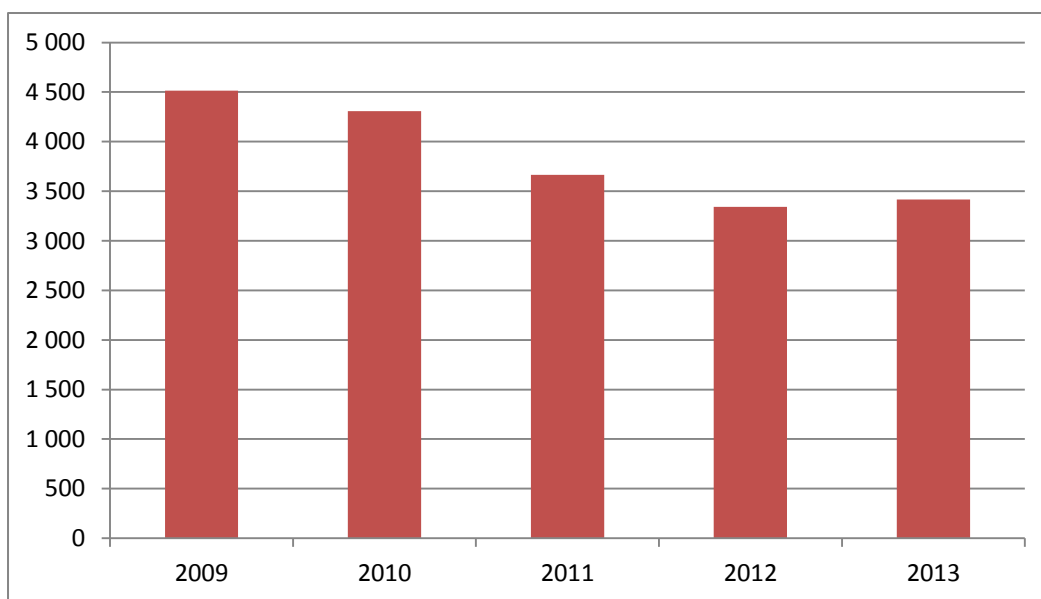
Graf 3.3 Výsledky hospodaření za období v letech 2009 – 2013 (v tis. Kč)

Zdroj: výkaz zisku a ztráty společnosti CONTABLE, s.r.o. v letech 2009 - 2013

Graf 3.4 Vývoj celkových aktiv v letech 2009 – 2013 (v tis. Kč)

Zdroj: rozvaha společnosti CONTABLE, s.r.o. v letech 2009 - 2013

Graf 3.5 Vývoj osobních nákladů v letech 2009 – 2013 (v tis. Kč)

Zdroj: výkaz zisku a ztráty společnosti CONTABLE, s.r.o. v letech 2009 - 2013

Společnost CONTABLE, s.r.o. se zabývá vedením účetnictví jak fyzických osob podnikatelů, obchodních společností, příspěvkových a rozpočtových organizací (např. mateřské a základní školy), spolků a neziskových organizací. Také klientela je složena z těchto různých právních forem podnikání.

Velkou devizou je pro tuto firmu provádění poradenské činnosti v oblasti poskytování účelových dotací, dotací na tzv. měkké projekty, vzdělávání a personalistiky. Výhledově předpokládá zpracovávání studií proveditelnosti, monitoringů a závěrečného vyhodnocení dotačních projektů. Tato činnost související s poradenství v rámci evropských dotací bude rozšířena v programovacím období let 2014 - 2020.

4. Finanční analýza ve společnosti CONTABLE, s.r.o.

Finanční analýzou se provede komplexní zhodnocení finanční situace společnosti, její ziskovost, vhodná kapitálová struktura, efektivní využití aktiv a splatnost závazků. Základním nástrojem finanční analýzy jsou ukazatele poměrové. Jedná se o metodu, která umožňuje získat rychlou představu o finanční situaci ve společnosti. Detailnější postup finanční analýzy je použit v dalších podkapitolách.

4.1. Výpočet finančních ukazatelů

Finanční analýza společnosti vychází z uzavřených účetních období za roky 2009 – 2013 a to z rozvahy a výkazu zisku a ztráty v plném rozsahu. Pro vyhodnocení ekonomické situace podniku byl použit výběr ukazatelů, které jsou uvedeny níže a to z oblasti rentability, likvidity, zadluženosti a obrátové ukazatele jak uvádí tab. 4.1.

Ukazatel rentability	2009	2010	2011	2012	2013
ROA	9,49 %	24,73 %	29,18 %	11,18 %	11,91 %
ROE	22,98 %	38,12 %	34,10 %	15,07 %	14,04 %
ROS	7,65 %	14,38 %	18,6 %	12,62 %	11,99 %

Tab. 4.1 Výpočet ukazatelů rentability v letech 2009 - 2013

Zdroj: Vlastní zpracování

Ve sledovaném období se ukazatel ROA pohybuje v rozmezí 9,49 % - 29,18 %. Tento ukazatel je ovlivněn výší zisku v jednotlivých letech, kdy nejvyšší zisk společnost vykazovala v roce 2011. V uplynulých dvou letech se ukazatel pohybuje na téměř konstantní úrovni a to do 12 %. Aktiva společnosti se v průběhu let mění minimálně.

Rentabilita vlastního kapitálu nám ukazuje, jak efektivně ve firmě zhodnocujeme prostředky, které jsme do podnikání vložili. Nejvyšší hodnotu vykazuje ukazatel v roce 2010. V posledních dvou sledovaných obdobích se pohybuje na úrovni asi do 15 %.

Rentabilita tržeb představuje míru zisku připadající na jednu korunu tržeb. Ve sledovaném období se ukazatel pohybuje v rozmezí 7,65 % - 18,6 %, přičemž v posledních sledovaných letech se pohybuje do 13 %.

Všechny vypočtené hodnoty sledovaných ukazatelů v letech 2012 – 2013 dosahují hodnot s minimálními výkyvy.

Ukazatel pohotové likvidity vykazuje v hodnoceném období hodnoty 1,61 – 12,39. Ukazatel je výrazně ovlivněn stavem krátkodobých pohledávek z obchodních vztahů, které se pohybují dlouhodobě na úrovni 2 milionů Kč. Od roku 2012 došlo ke skokovému nárůstu ukazatele, který byl způsoben vysokými hodnotami krátkodobého finančního majetku. Po celou dobu jsou vykazovány kladné hodnoty, ovšem výše špatně likvidních krátkodobých pohledávek výrazně zkresluje tyto hodnoty ukazatelů, viz tab. 4.2.

Ukazatel likvidity	2009	2010	2011	2012	2013
Pohotová likvidita	1,61	2,72	3,15	12,39	7,35

Tab. 4.2 Výpočet ukazatele likvidity v letech 2009 - 2013

Zdroj: Vlastní zpracování

Doba obratu pohledávek se pohybuje v daném období v rozmezí 95,55 – 134,67 dnů. Struktura pohledávek z hlediska splatnosti je velkou slabinou analyzované společnosti při fakturaci výkonu je standardně používána splatnost faktur 14 – 30 dnů. Z uvedené analýzy vyplývá, že hodnota ukazatel v čase roste až na úroveň 134,67 dnů v roce 2012. V následujícím roce je zaznamenán mírný pokles, ovšem stále je tato hodnota velmi vysoká. Veškeré pohledávky jsou řešeny právní službou společnosti a to tak, že je řešeno formou platebního rozkazu, případně exekucí. Pohledávky v aktuální výši asi 650 tisíc Kč jsou zajištěny směnkami. Zbývající část pohledávek ve výši asi 1,35 mil. Kč jsou podle sdělení vedení společnosti dobytné. Vzhledem k tomu, že o těchto směnkách firma neúčtuje, doporučuji zajistit účtování v podrozvahové evidenci pro lepší orientaci a přehlednost.

Doba obratu závazků se pohybuje v rozmezí od 105,2 – 17,21 dnů. Hodnota zaznamenává postupný pokles ukazatele od roku 2009 až do roku 2012, v roce 2013

zaznamenal ukazatel mírný nárůst na hodnotu 38,2 dnů, který byl způsoben odloženým daňovým závazkem v hodnotě 301 tis. Kč. Obecně lze konstatovat, že hodnota tohoto ukazatele je přiměřená.

Rychlost obratu pohledávek se pohybuje v rozmezí 3,77 až 2,74 v roce 2013. Vývoj ukazatele se zhoršuje, protože v čase postupně klesá. V posledním sledovaném období dokonce na hodnotu 2,74 což znamená, že během roku se pohledávky obrátí 2,74 krát, viz tab. 4.3. Společnost má významné prostředky vázané v tomto krátkodobém majetku. Za předpokladu navýšení pracovníků o auditorský tým a s tím spojené vyšší náklady jednoznačně doporučuji využití formy zálohových plateb minimálně ve výši 40 % ceny díla viz tab. 4.3.

Ukazatel aktivity	2009	2010	2011	2012	2013
Doba obratu pohledávek	95,55	108,43	127,31	134,67	131,38
Doba obratu závazků	105,2	66,59	31,06	17,21	38,2
Rychlost obratu pohledávek	3,77	3,32	2,83	2,67	2,74

Tab. 4.3 Výpočet ukazatelů aktivity v letech 2009 - 2013

Zdroj: Vlastní zpracování

Hodnota ukazatele celkové zadluženosti ve sledovaném období se pohybuje od 0,59 do 0,15. Jedná se o příznivý vývoj ukazatele. Podíl cizího kapitálu na celkových aktivech v čase klesá. V roce 2012 se ustálil na hodnotě 0,26, kterou ovlivnila hodnota krátkodobých závazků a dlouhodobých bankovních úvěrů na jedné straně a zvyšující se hodnota celkových aktiv.

Ukazatel zadluženosti vlastního kapitálu se pohybuje v rozmezí 1,44 – 0,17 v jednotlivých letech. V letech 2012 – 2013 se ustálil na hodnotě 0,35. Společnost udržuje stav cizích zdrojů vůči vlastnímu kapitálu ve stejnoměrném rozsahu, viz tab. 4.4.

Ukazatel zadluženosti	2009	2010	2011	2012	2013
Celková zadluženost	0,59	0,36	0,15	0,26	0,26
Zadluženost vlastního kapitálu	1,44	0,55	0,17	0,35	0,35

Tab. 4.4 Výpočet ukazatelů zadluženosti v letech 2009 - 2013

Zdroj: Vlastní zpracování

4.2. SWOT analýza společnosti CONTABLE, s.r.o.

SWOT analýza, jejíž pomocí je možno identifikovat příležitosti a hrozby a rovněž silné a slabé stránky společnosti CONTABLE, s.r.o. je uvedena v tab. 4.5.

Silné stránky	Slabé stránky
<p>Dlouhodobá úspěšná historie firmy a stabilní postavení na trhu.</p> <p>Individuální přístup ke každému klientovi.</p> <p>Dlouholeté zkušenosti v oblasti účetní a daňové.</p> <p>Zastupování klientů před Finančním úřadem, okresní správou sociálního zabezpečení, pojišťovnami a Úřadem práce.</p> <p>Průběžně a metodicky informuje klienta.</p> <p>Vylučuje možnost personálně zdravotních problému vlastních zaměstnanců.</p>	<p>V daném regionu je velká konkurence v tomto oboru podnikání.</p> <p>Projevuje se absence auditních činností z hlediska akvizice nových klientů.</p>

Příležitosti	Hrozby
Předpoklad rozvoje společnosti – flexibilita a schopnost reagovat na nové podněty trhu.	Nepříznivé změny v podnikatelském prostředí v České Republice. Změna ekonomické situace společnosti.

Tab. 4.5 SWOT analýza společnosti CONTABLE, s.r.o.

Zdroj: Vlastní zpracování

Opatření pro eliminaci a zmírnění slabých stránek a hrozeb. V daném regionu je velká konkurence v tomto oboru podnikání, proto společnost zajišťuje kromě základní nabídky svých služeb také další služby jako je účetní poradenství, účetní příprava na insolvenční řízení, dohled nad vedením účetnictví a v neposlední řadě i hot line – poradenství po telefonu.

Projevuje se absence auditních činností z hlediska akvizice nových klientů. Vzhledem k tomu, že klientský trh je již rozebrán, bude zapotřebí rozšířit poskytované účetní služby společnosti o auditorský tým, který bude promptně reagovat na potřeby klientů s ohledem na jejich požadavky na provádění auditovaných závěrek, jak běžného chodu společnosti, tak i dotačních auditů. Na společnost CONTABLE, s.r.o. se obrací klienti s požadavky na vypracování dotačních auditů z důvodu čerpání finančních prostředků z dotačních zdrojů, na zpracování studií proveditelnosti včetně žádostí o dotaci a ekonomické predikce. Jedná se o další zdroj příjmů pro společnost CONTABLE, s.r.o., který lze využít na její další rozvoj.

Změna ekonomické situace. Společnost se musí nadále rozvíjet, čehož je si vedení vědomo, a proto zvažuje možnost rozšíření svého potenciálu o nabídku daňových a auditorských služeb vlastními pracovníky, zaměstnáním asi pětičlenného týmu v čele s akreditovaným auditorem.

4.3. Analýza bodu zvratu

Analýza bodu zvratu se zabývá určením vlastních nákladů společnosti celkem a stanovením průměrného ročního nákladu či výnosu na 1 klienta. V této analýze se vycházelo z výkazu zisku a ztráty za rok 2013. V jednotlivých položkách za rok 2013 se promítají

skutečné náklady. Osobní náklady vychází ze skutečnosti a jsou zde promítnuty i náklady na odvody za zaměstnance. Výnosy jsou stanoveny obdobným způsobem viz tab. 4.6.

Položky	Roční náklady/výnosy celkem	Průměrný roční náklad/výnos na 1 klienta
Spotřeba mat. a energie	186 000	1 600
Služby	1 198 000	10 400
Osobní náklady	3 417 000	29 700
Daně a poplatky	13 000	100
Odpisy	478 000	4 200
Nákladové úroky	81 000	700
Ost. fin. náklady	82 000	700
Celkem náklady	5 455 000	47 400
Přirážka	572 000	5 000
Výkony	6 013 000	52 300
Ostatní výnosy	14 000	100
Celkem výnosy	6 027 000	52 400

Tab. 4.6 Propočet nákladů a výnosů

Zdroj: Vlastní zpracování

Úkolem analýzy bodu zvratu je určit minimální výši celkových tržeb, při které bude dosaženo nulové výše zisku. K tomuto výpočtu je potřeba náklady rozdělit podle jejich fixní či variabilní povahy viz tab. 4.7.

Položka	Stav k 31.12.2013	Procentuální vyjádření
Celkem výnosy	6 027 000	100 %
Variabilní náklady	1 239 000	21 %

Příspěvek na úhradu	4 788 000	79 %
Fixní náklady	4 216 000	88 %
Zisk	572 000	12 %

Tab. 4.7 Rozdělení nákladů a výnosů

Zdroj: Vlastní zpracování

Výpočet variabilních nákladů

$$\text{Variabilní náklady celkem / počet klientů v roce 2013} \quad (4.1)$$

$$1\,239\,000 / 115 = 10\,774 \text{ Kč/ 1 klient}$$

Bod zvratu

$$Q = FN / (p - vn) \quad (4.2)$$

$$Q = 4\,216\,000 / (52\,400 - 10\,774)$$

$$Q = 101,3 \text{ klientů}$$

$$Q \text{ (zaokrouhlené)} = 101 \text{ klientů}$$

FN – fixní náklady za rok

p – cena za 1 klienta za rok

vn – variabilní náklad na 1 klienta za rok

Z výpočtu vyplývá, že pro zajištění nulové výše zisku je potřeba mít portfolio 101 klientů.

Výkony

$$101,3 * 52\,400 = 5\,308 \text{ tis. Kč}$$

Náklady

$$4\,216\,000 \text{ (FN)} + 10\,774 \text{ (vn)} = 5\,308 \text{ tis. Kč}$$

Zvýše uvedeného výpočtu vyplývá, že nulový zisk bude dosažen při obratu 5 308 tis. Kč.

4.4. Prospektivní analýza společnosti CONTABLE, s.r.o.

Na základě vyhodnocení účetních dokladů a zjištění některých skutečností z hlediska práce s pohledávkami, s ohledem na požadavek rozšíření auditorských služeb, je vypracována následující prospektivní analýza, kde jsou zohledněny tyto hlavní cíle viz tab. 4.8.

Rok	2013	2014	2015	2016	2017
Výkony	6013	6614	7500	8250	9075
Výkonová spotřeba	1384	1522	1675	1842	2026
Přidaná hodnota	4629	5092	5825	6408	7049
Osobní náklady	3417	3595	5203	5723	6296
Daně a poplatky	13	15	15	17	18
Odpisy DHM a DNM	478	465	100	160	120
Výsledek hospodaření	463	1017	507	508	615
Dlouhodobý majetek	693	228	400	240	120
Oběžná aktiva	4687	4205	3682	3823	3680
Krátkodobé pohledávky	2194	1673	1268	863	250
Krátkodobý finanční majetek	2493	2532	2414	2960	3430
Aktiva celkem	5485	4433	4082	4063	3800
Vlastní kapitál	4075	3446	3482	3563	3550
Výsledek hospodaření minulých let	3360	3823	4332	4840	5348
Výsledek hospodaření	463	509	507	508	615
Cizí zdroje	1435	987	600	500	250
Krátkodobé závazky	638	655	600	500	250
Bankovní úvěry a výpomoci	797	332	0	0	0
Pasiva celkem	5 485	4433	4082	4063	3800

Tab. 4.8 Prospektivní analýza společnosti CONTABLE, s.r.o. v tisících Kč

Zdroj: Vlastní zpracování

Celá analýza vychází ze skutečnosti roku 2013. Předpokládá se vytvoření auditorského týmu o 3 zaměstnancích v pracovním poměru od roku 2015 s osobními náklady ve výši 1608 tis. Kč (vedoucí auditorského týmu s hrubou mzdou ve výši 50 tis. Kč, 2 asistenti auditora každý po 25 tis. Kč v hrubém příjmu, počítáno s odvody zaměstnavatele za zaměstnance ve výši 34 %).

Položka výkony je ve výhledu indexována koeficientem 1,1 vyjma roku 2015, kde se předpokládají výkony ve výši 7500 tis. Kč z důvodu plného zapojení auditorského týmu. Výkonová spotřeba je indexována koeficientem 1,1.

Osobní náklady vychází opět ze skutečnosti roku 2013, kdy zaměstnávaly 10 zaměstnanců na hlavní pracovní poměr. V roce 2014 se předpokládá mírný nárůst této položky. V roce 2015 se predikuje skokový nárůst o osobní náklady auditorského týmu. V dalších letech se indexuje tato položka o 1,1.

V položce odpisy dlouhodobého hmotného a nehmotného majetku se projevuje do konce roku 2014 vliv odpisu automobilu. Od roku 2015 se předpokládá v souvislosti s rozšířením týmu zaměstnanců nákup nového osobního automobil v hodnotě 500 tis. Kč. Je zvoleno zrychlené odepisování v odpisové skupině 2 po dobu 5 let následovně – v prvním roce ve výši 100 tis. Kč, v roce 2016 160 tis. Kč, v roce 2017 120 tis. Kč, v roce 2018 80 tis. Kč a v posledním roce 40 tis. Kč. V položce se promítá analogicky zůstatková cena automobilu, který bude již zcela odepsán na konci roku 2014. Od roku 2015 je zde promítá nově pořízený osobní automobil.

Krátkodobý finanční majetek vykazuje v průběhu sledovaného období mírný nárůst, který je dán tím, že saldo pohledávek a závazků má pozitivní dopad na tuto položku.

Krátkodobé závazky jsou predikovány v celém sledovaném období pouze s mírnými výkyvy. V roce 2017 se předpokládá stejná výše jako položka pohledávek z obchodních styků, což by měl být ideální stav.

Do roku 2014 se v položce bankovní úvěry a výpomoci projevuje střednědobý bankovní úvěr na nákup firemního vozidla. Od následujícího roku se již nepředpokládá čerpání bankovních úvěrů.

Krátkodobé pohledávky ve výši asi 2000 tis. Kč jsou z 97 % dobytné, z toho pohledávky ve výši asi 405 tis. Kč jsou problémovými pohledávkami, které jsou kryty osobními směnkami viz tab. 4.9. Evidence tohoto podrozvahového závazku ovšem v účetnictví neexistuje. Ostatní pohledávky jsou řešeny individuálně prostřednictvím právního zástupce společnosti. Z tohoto důvodu a po konzultaci s představitelkou společnosti se v analýze předpokládá částečná úhrada těchto pohledávek a to v horizontu třech let, to znamená v každém roce se splatí jedna třetina celkové výše pohledávek z obchodních styků po lhůtě splatnosti. Společnost doposud netvoří opravné položky k nepromlčeným pohledávkám. Na základě detailní analýzy krátkodobých pohledávek doporučuji, aby opravná položka ve výhledu let 2014 – 2016, činila každý rok cca 405 tis. Kč (z celkové částky pohledávek po splatnosti 1 216 299 Kč). O tuto částku by došlo k navýšení daňově uznatelných nákladů a tudíž ke snížení výsledku hospodaření v daných letech. „*Opravné položky k nepromlčeným pohledávkám, jejichž tvorba je výdajem (nákladem) na dosažení, zajištění a udržení příjmů a*

ke kterým nejsou vytvářeny opravné položky podle § 5 a § 5a mohou v období, za které se podává daňové přiznání, vytvářet poplatníci daně z příjmů, kteří vedou účetnictví, za podmínky, že od konce sjednané doby splatnosti pohledávky uplynulo více než a) 18 měsíců, až do výše 50% neuhrazené rozvahové hodnoty pohledávky, b) 36 měsíců, až do výše 100 % neuhrazené rozvahové hodnoty pohledávky“ (viz § 8a zákon č. 593/1992 Sb., zákon o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů).

kategorie	Pohledávky							Celkem
	po splatnosti						do splatnosti	
	před r. 2009	r.2009	r. 2010	r. 2011	r. 2012	r. 2013	r. 2013	
FO - podnikatel	127 508	0	42 600	127 000	41 600	130 502	89 075	558 285
Právnícká osoba	0	23 910	72 600	25 660	131 255	493 664	755 499	1 502 588
Nezisková organizace	0	0	0	0	0	0	17 134	17 134
Celkem v Kč	127 508	23 910	115 200	152 660	172 855	624 166	861 708	2 078 007
celkem v %	6	1	6	7	8	30	41	100
Celkem problémové pohledávky	80 230	23 910	111 000	101 000	89 600	0	0	405 740
z toho exekuce	80 230	23 910	111 000	57 800	30 600	0	0	303 540
z toho likvidace	0	0	0	43 200	0	0	0	43 200
z toho nedobytné	0	0	0	0	59 000	0	0	59 000

Tab. 4.9 Struktura pohledávek společnosti CONTABLE, s.r.o.

Zdroj: Inventura uhrazených a neuhrazených pohledávek ke konci účetního období 12. 2013

Z uvedené prospektivní analýzy je patrné, že pro zkvalitnění poskytovaných služeb společnosti CONTABLE, s.r.o. a za předpokladu zapojení nového auditorského týmu musí firma vygenerovat výkony ve výši 7500 tis. Kč při vykázání minimálního výsledku hospodaření ve výši asi 500 tis. Kč. Veškeré náklady spojené s činností tohoto týmu byly zakomponovány do celkových nákladů společnosti.

4.5. Horizontální analýza společnosti CONTABLE, s.r.o.

Touto analýzou jsou kvantifikovány meziroční změny společnosti CONTABLE, s.r.o. za poslední dvě sledovaná období a to roky 2012 a 2013. Cílem horizontální analýzy je procentuální zjištění rozdílů jednotlivých položek rozvahy (to je sloupec difference v %) a o kolik se jednotlivé položky změnil v absolutních číslech (to je sloupec difference v tis. Kč) dle tab. 4.9.

	2012	2013	Diference v %	Diference v tis. Kč
AKTIVA CELKEM	4745	5485	16	740
Dlouhodobý hmotný majetek	1172	693	-41	-479
Oběžná aktiva	3505	4687	34	1182
Krátkodobé pohledávky	2214	2194	-1	-20
Pohledávky z obchodních vztahů	2111	2078	-2	-33
Ostatní poskytnuté zálohy	104	116	12	12
Krátkodobý finanční majetek	1291	2493	93	1202
Peníze	971	1212	25	241
Účty v bankách	320	1281	300	961
Časové rozlišení	68	105	54	37
	2012	2013	Diference v %	Diference v tis. Kč
PASIVA CELKEM	4746	5485	16	739
Vlastní kapitál	3503	4075	16	572
Základní kapitál	100	100	0	0
Rezervní fond	43	43	0	0
Výsledek hospodaření minulých let	2832	3360	19	528
Výsledek hospodaření běžného úč. období	528	572	8	44
Cizí zdroje	1243	1435	15	192
Krátkodobé závazky	284	638	125	354
Závazky z obchodních vztahů	57	70	23	13
Závazky k zaměstnancům	130	175	35	45
Závazky ze soc. zabezpečení a zdrav. Pojištění	80	92	15	12
Stát - daňové závazky a dotace	12	301	2408	289
Bankovní úvěry a výpomoci	959	797	-17	-162
Časové rozlišení	0	-25	0	-25

Tab. 4.10 Rozvaha společnosti CONTABLE, s.r.o. v letech 2012 - 2013

Zdroj: Vlastní zpracování

Z tabulky je zřejmé, že jak na straně aktiv, tak na straně pasiv došlo k mnoha změnám. Razantní nárůst zaznamenala položka oběžná aktiva, která vzrostla o 34 %. Toto bylo způsobeno hlavně meziročním nárůstem krátkodobého finančního majetku o 93 %, který byl zásadně ovlivněn stav finančních prostředků na bankovních účtech.

Dlouhodobý majetek klesl o 41 %, zde se projevuje postupné snižování zůstatkové ceny automobilu. Pokud se v analýze zaměříme na stranu pasiv, lze zjistit, že položka vlastní kapitál se zvýšila o 16 %, v absolutní hodnotě o 572 tis. Kč.

Významnou položkou, která rovněž ovlivňuje tuto stránku rozvahy, je položka krátkodobé závazky, u které došlo k nárůstu o 125 %, ovšem absolutní přírůstek činí 354 tis. Kč, což v rámci celkové bilanční sumy není výrazný prvek. Z hlediska pohledu na diferenci v % nejvyšší hodnotu zaznamenává položka Stát – daňové závazky a dotace a to 2405 %, což rovněž z hlediska celkové bilanční sumy je málo významný prvek. V návaznosti na splácení úvěru na pořízení automobilu se projevuje v položce bankovní úvěry a výpomoci snížení této položky o 17 %.

4.6. Vertikální analýza společnosti CONTABLE, s.r.o.

Touto analýzou jsou kvantifikovány jednotlivé položky finančních výkazů v relaci k nějaké veličině, což je v našem případě bilanční suma, která je součástí rozvahy. Bylo provedeno srovnání let 2009 – 2013. Vše je zpracováno v tab. 4.11, v tab. 4.12, v tab. 4.13 a v tab. 4.14.

Rok	2009	2010	2011	2012	2013
AKTIVA CELKEM	3299	3392	3698	4745	5485
Dlouhodobý hmotný majetek	0	0	160	1172	693
Oběžná aktiva	3159	3309	3490	3505	4687
Krátkodobé pohledávky	1781	1980	2205	2214	2194
Pohledávky z obchodních vztahů	1764	1886	2077	2111	2078
Ostatní poskytnuté zálohy	14	94	128	104	116
Dohadné účty aktivní	3	0	0	0	0
Krátkodobý finanční majetek	1378	1329	1285	1291	2493
Peníze	616	431	613	971	1212

Účty v bankách	762	898	672	320	1281
Časové rozlišení	140	83	48	68	105

Tab. 4.11 Majetková struktura společnosti CONTABLE, s.r.o. v tis. Kč

Zdroj: Rozvaha společnosti v letech 2009 - 2013

Rok	2009	2010	2011	2012	2013
AKTIVA CELKEM	100	100	100	100	100
Dlouhodobý hmotný majetek	0	0	4	25	13
Oběžná aktiva	96	98	94	74	85
Krátkodobé pohledávky	54	58	60	47	40
Pohledávky z obchodních vztahů	53	56	56	44	38
Ostatní poskytnuté zálohy	0	3	3	2	2
Dohadné účty aktivní	0	0	0	0	0
Krátkodobý finanční majetek	42	39	35	27	45
Peníze	19	13	17	20	22
Účty v bankách	23	26	18	7	23
Časové rozlišení	4	2	1	1	2

Tab. 4.12 Majetková struktura společnosti CONTABLE, s.r.o. v % v letech 2009 - 2013

Zdroj: Vlastní zpracování

Z hlediska vývoje struktury aktiv v čase lze konstatovat, že převážnou část celkové bilanční sumy tvoří oběžná aktiva, která činí v jednotlivých letech 98 – 74 % celkových aktiv. Nejvýznamnější položkou z toho jsou pohledávky z obchodních vztahů, které se pohybují v jednotlivých letech od 56 % do 38 % v posledním sledovaném období, v absolutní hodnotě činí tyto pohledávky z obchodních vztahů za rok 2013 částku 2 078 tis. Kč. Další významnou položku tvoří krátkodobý finanční majetek, který se v daném sledovaném čase pohybuje na úrovni 27 – 45 % celkových aktiv. Stálá aktiva vykazují v posledních dvou sledovaných letech 25 – 13 %, jedná se o zůstatkovou cenu automobilu, který bude zcela odepsán ke konci účetního období 2014.

Rok	2009	2010	2011	2012	2013
PASIVA CELKEM	3299	3392	3698	4746	5485
Vlastní kapitál	1362	2201	3164	3503	4075
Základní kapitál	100	100	100	100	100
Rezervní fond	43	43	43	43	43
Výsledek hospodaření minulých let	906	1219	1942	2832	3360
Výsledek hospodaření běžného úč. období	313	839	1079	528	572
Cizí zdroje	1961	1216	538	1243	1435
Krátkodobé závazky	1961	1216	538	284	638
Závazky z obchodních vztahů	191	77	63	57	70
Závazky k zaměstnancům	190	133	129	130	175
Závazky ze soc. zabezpečení a zdrav. Pojištění	126	104	85	80	92
Stát - daňové závazky a dotace	352	303	255	12	301
Dohadné účty pasivní	0	0	6	5	0
Bankovní úvěry a výpomoci	0	0	0	959	797
Časové rozlišení	-24	-25	-4	0	-25

Tab. 4.13 Finanční struktura společnosti CONTABLE, s.r.o. v tis. Kč

Zdroj: Rozvaha společnosti v letech 2009 – 2013

Rok	2009	2010	2011	2012	2013
PASIVA CELKEM	100	100	100	100	100
Vlastní kapitál	41	65	86	74	74
Základní kapitál	3	3	3	2	2
Rezervní fond	1	1	1	1	1
Výsledek hospodaření minulých let	27	36	53	60	61
Výsledek hospodaření běžného úč. období	9	25	29	11	10
Cizí zdroje	59	36	15	26	26
Krátkodobé závazky	59	36	15	6	12
Závazky z obchodních vztahů	6	2	2	1	1
Závazky k zaměstnancům	6	4	3	3	3
Závazky ze soc. zabezpečení a zdrav. Pojištění	4	3	2	2	2
Stát - daňové závazky a dotace	11	9	7	0	5
Dohadné účty pasivní	0	0	0	0	0
Bankovní úvěry a výpomoci	0	0	0	20	15
Časové rozlišení	-1	-1	0	0	0

Tab. 4. 14 Finanční struktura společnosti CONTABLE, s.r.o. v % v letech 2009 - 2013

Zdroj: Vlastní zpracování

U vývoje finanční struktury je nejdůležitější skutečnost, že položka vlastního kapitálu postupně roste vyjma roku 2011, kdy vlastní kapitál činil 86 %, což při neměnné výši základního kapitálu znamená, že společnost je trvale zisková. Důležitou skutečností je, že společnost ponechává vyprodukované zisky ve společnosti pro její další rozvoj. Toto je patrné ze stále rostoucího výsledku hospodaření minulých let. Podíl vlastního kapitálu v čase roste, naproti tomu podíl cizích zdrojů v čase klesá.

Krátkodobé závazky v čase klesají až na úroveň 12 % v roce 2013, což v absolutní hodnotě znamená částku 638 tis. Kč. Bankovní úvěry se projevují v analýze v posledních dvou sledovaných letech, dosahují úrovně 15% v roce 2013 a 20 % v roce 2012.

Finanční struktura společnosti CONTABLE, s.r.o. je vyvážená. Společnost využívá ze tří čtvrtin vlastního kapitálu (základní kapitál a vytvářené zisky), zbytek tvoří cizí zdroje.

5. Závěr

Cílem bakalářské práce bylo vymezit význam a charakteristiku finanční analýzy, charakterizovat společnost CONTABLE, s.r.o. a zpracování finanční analýzy v dané společnosti. Bylo použito několik typů analýz od poměrových ukazatelů, přes srovnávací analýzy až k prospektivní analýze.

Teoretická část je věnována podstatě finanční analýzy, úloze a jejímu využití. Dále se zabývá popisem a analýzou účetních výkazů jako základního zdroje informací pro zpracování finanční analýzy a jejím využitím pro finanční řízení a rozhodování, jak pro vedoucí pracovníky, tak pro vnější obchodní partnery. Problematika metod a postupů finanční analýzy je popsána v této části a dále rozpracována v části praktické.

V rámci poměrové analýzy byl proveden výběr vhodných ukazatelů rentability, aktivity, likvidity a zadluženosti. Provedená SWOT analýza identifikuje příležitosti a hrozby, silné a slabé stránky společnosti. Výstupem je konstatování, že konkurence v tomto oboru podnikání je vysoká. Společnost se bude muset zaměřit na další rozvoj svých poskytovaných služeb včetně zaměření na zpracování dokumentace pro žadatele o finanční prostředky z dotačních zdrojů. Doporučením je vytvoření auditorského týmu.

V analýze bodu zvratu bylo provedeno detailní rozčlenění celkových nákladů (fixní a variabilní) a výnosů v přepočtu na jednoho klienta. Bylo zjištěno, že nulového zisku bude dosaženo při obratu 5 308 tis. Kč. Společnost po celé sledované období dosahuje stabilně výnosů nad touto hranicí.

Na základě výsledků finanční analýzy je doporučeno společnosti ke zlepšení konkurenceschopnosti provést prospektivní analýzu, ve které jsou zohledněny výnosy a náklady auditorského týmu včetně jejich vybavení. Při zachování průměrného zisku společnosti, který byl dosahován v uplynulých dvou letech, to je cca 500 tis. Kč, musí firma vyprodukovat od roku 2015 výkony ve výši 7 500 tis. Kč, aby eliminovala náklady spojené s vytvořením auditorského týmu.

V poslední praktické části je provedena horizontální a vertikální analýza společnosti CONTABLE, s.r.o., ze které je zřejmý nárůst aktiv v porovnání jednotlivých sledovaných období, kde většinu tvoří oběžná aktiva. Významnou položkou jsou krátkodobé pohledávky, které dosahují výše 2 mil. Kč a z toho podstatná část jsou pohledávky po lhůtě splatnosti, které velmi zatěžují ekonomiku společnosti. Řízení pohledávek, jak před lhůtou splatnosti, tak po lhůtě splatnosti, významně ovlivňuje cash flow společnosti. Také evidence zajišťovacích prostředků, směnek, není zachycena v podrozvahovém účetnictví firmy.

Provedenou analýzou lze konstatovat, že společnost je ekonomicky zdravá, disponuje převážně oběžnými aktivy, které jsou kryty vlastním kapitálem, zadluženost je na minimální úrovni. Společnost dlouhodobě vykazuje kladný hospodářský výsledek ve výši cca 500 tis. Kč, který je převáděn do nerozděleného zisku a tím dochází k postupnému navyšování vlastního kapitálu. Negativní stránkou je dle mého názoru stav krátkodobých pohledávek z obchodního styku, které jsou do značné míry vykazovány jako pohledávky po lhůtě splatnosti. V případě jejich snížení formou tvorby opravných položek k pohledávkám dojde k vyváženosti struktury majetku a kapitálu.

Seznam použité literatury

a) Odborné knihy

- [1] DLUHOŠOVÁ, Dana. *Finanční řízení a rozhodování podniku*. 3. vyd. Praha: Ekopress, 2010. 225 s. ISBN 978-80-86929-68-2.
- [2] GRÜNWALD, Rolf a Jaroslava HOLEČKOVÁ. *Finanční analýza a plánování podniku*. Praha: Ekopress, s.r.o., 2007. ISBN 978-80-86929-26-2.
- [3] HNILICA, Jiří a Eva KISLINGEROVÁ. *Finanční analýza krok za krokem*. 2. vyd. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2008. ISBN 978-80-7179-713-5.
- [4] HOLEČKOVÁ, Jaroslava. *Finanční analýza firmy*. Praha: ASPI, 2008. 208 s. ISBN 978-80-7357-392-8.
- [5] KNÁPKOVÁ, A., D. PAVELKOVÁ a K. ŠTEKER. *Finanční analýza – komplexní průvodce s příklady*. 2. vyd. Praha: Grada Publishing, 2013. 236 s. ISBN 978-80-247-4456-8.
- [6] KOLEKTIV AUTORŮ. *Účetnictví podnikatelů 2013*. 10. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2013. 574 s. ISBN 978-80-7357-993-7.
- [7] KOVANIC, Pavel a Dana KOVANICOVÁ. *Poklady skryté v účetnictví*. 2. vyd. Praha: Polygon, 1995. ISBN 80-85967-07-3.
- [8] KOVANICOVÁ, Dana. *Abeceda účetních znalostí pro každého*. 19. vyd. Praha: Polygon, 2009. ISBN 978-80-7273-156-5.
- [9] RŮČKOVÁ, Petra. *Finanční analýza*. 4. vyd. Praha: Grada Publishing, 2011. 143 s. ISBN 978-80-247-3916-8.
- [10] SEDLÁČEK, Jaroslav. *Finanční analýza podniku*. Brno: Computer Press, 2011. 152 s. ISBN 978-80-251-3386-6.

b) Ostatní

<http://cs.wikipedia.org/wiki/SWOT>

http://cs.wikipedia.org/wiki/Bod_zvratu

<https://managementmania.com/cs/dupontova-analyza>

<https://managementmania.com/cs/penezni-tok>

<http://portal.justice.cz/Justice2/Uvod/uvod.aspx>

zákon

Zákon č. 563 ze dne 12. prosince 1991 o účetnictví. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 1991, částka 107, s. 2802-2810.

Zákon České národní rady č. 593 ze dne 20. listopadu 1992 o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 1992, částka 119, s. 3565-3567.

Zákon č. 586 ze dne 20. listopadu 1992 o daních z příjmů. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 1992, částka 117, s. 3473-3491.

Seznam zkratek

CF	cash flow (tok peněžních prostředků)
CF _{pč}	cash flow z provozní činnosti
CF _{ič}	cash flow z investiční činnosti
CF _{fč}	cash flow z finanční činnosti
CN	celkové náklady
CZK	koruna česká
EAT	čistý zisk
EBIT	provozní zisk
FN	fixní náklady
p	realizační cena
(p-vn)	jednotkový krycí příspěvek
Q	množství produkce
ROA	rentabilita celkového kapitálu
ROCE	rentabilita dlouhodobého kapitálu
ROE	rentabilita vlastního kapitálu
ROS	rentabilita tržeb
SWOT analýza	zkratka z prvních písmen čtyř anglických slov, kterými jsou Strengths (silné stránky), Weaknesses (slabé stránky), Opportunities (příležitosti) a Threats (hrozby)
T	tržby
vn	variabilní náklady

Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce

Prohlašuji, že

- jsem byla seznámena s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. – autorský zákon, zejména § 35 – užití díla v rámci občanských a náboženských obřadů, v rámci školních představení a užití díla školního a § 60 – školní dílo;
- beru na vědomí, že Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava (dále jen VŠB-TUO) má právo nevýdělečně, ke své vnitřní potřebě, bakalářskou práci užít (§ 35 odst. 3);
- souhlasím s tím, že bakalářská práce bude v elektronické podobě archivována v Ústřední knihovně VŠB-TUO a jeden výtisk bude uložen u vedoucího bakalářské práce. Souhlasím s tím, že bibliografické údaje o bakalářské práci budou zveřejněny v informačním systému VŠB-TUO;
- bylo sjednáno, že s VŠB-TUO, v případě zájmu z její strany, uzavřu licenční smlouvu s oprávněním užít dílo v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- bylo sjednáno, že užít své dílo, bakalářskou práci, nebo poskytnout licenci k jejímu využití mohu jen se souhlasem VŠB-TUO, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly VŠB-TUO na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše).

V Ostravě dne 9. 5. 2014

Lucie Chalová

Seznam příloh

Příloha č. 1 Rozvaha v plném rozsahu za rok 2009

Příloha č. 2 Výkaz zisku a ztráty za rok 2009

Příloha č. 3 Rozvaha v plném rozsahu za rok 2010

Příloha č. 4 Výkaz zisku a ztráty za rok 2010

Příloha č. 5 Rozvaha v plném rozsahu za rok 2011

Příloha č. 6 Výkaz zisku a ztráty za rok 2011

Příloha č. 7 Rozvaha v plném rozsahu za rok 2012

Příloha č. 8 Výkaz zisku a ztráty za rok 2012

Příloha č. 9 Rozvaha v plném rozsahu za rok 2013

Příloha č. 10 Výkaz zisku a ztráty za rok 2013